

Ministerie van Veiligheid en Justitie

Wet veiligheidsregio's

Wet veiligheidsregio's

Deze brochure over de Wet veiligheidsregio's bestaat uit twee delen. Deel I biedt algemene informatie over de Wet veiligheidsregio's en volgt daarbij de indeling van de wet. Deel II bestaat uit de geconsolideerde tekst van de Wet veiligheidsregio's..

Het is een herziene versie van de eerste brochure die in oktober 2010 is verschenen. Reden van de herziening is naast een aantal beleidswijzigingen de wijziging van een aantal wetten per 1 januari 2013:

- *Wet veiligheidsregio's* met als belangrijkste wijzigingen de verplichte regionalisering van de brandweer en de oprichting van het Instituut Fysieke Veiligheid;
- *De tweede tranche van de Wet publieke gezondheid* met de bepaling over de directeur publieke gezondheid;
- *Politiewet 2012* waarin de komst van de nationale politie en daarmee de opheffing van de regionale politie is geregeld;
- *Tijdelijke wet ambulancezorg* waarin de regionale ambulancevoorziening verplicht wordt gesteld;
- *Meldkamer van de toekomst* betekent op termijn de oprichting van een nationale meldkamerorganisatie onder aansturing van de minister van Veiligheid en Justitie

A solid red vertical bar runs along the left edge of the page.

Inhoud

1	Inleiding	4
2	Meer veiligheid voor de burger	8
3	De gemeente	10
	De veiligheidsregio	12
	Beleid- en planvorming	18
	Planvorming	19
	Het risicoprofiel	20
	Haalplicht bij gemeenteraad en inbreng crisispartners	20
	Beleidsplan	20
	Crisisplan	21
	Rampbestrijdingsplan	21
4.	De brandweer	22
5.	De GHOR	24
6.	De meldkamer	28
7.	Coördinerend functionaris	32
8.	Landelijke doelstellingen	34
9.	Bovenlokale rampen en crises	36
10.	Informatie en communicatie	40
11.	Bijstand	44
12.	Buitengewone omstandigheden	46
13.	Financiële bepalingen	48
14.	Toezicht	50
16.	Instituut Fysieke Veiligheid	54
17.	Sturing rijksoverheid	56
18.	Bijlage	60

Inleiding

Aanleiding

De Wet veiligheidsregio's kent een lange voorgeschiedenis met een aantal zeer tastbare aanleidingen, zoals de vuurwerkcramp in Enschede in mei 2000 en de Nieuwjaarsbrand in café 'De Hemel' in Volendam in 2001. Door de toenemende verstrengeling tussen economie, technologie, ecologie, cultuur en bestuur is de complexiteit van de samenleving sterk toegenomen. Omdat de dreiging vanuit de 'klassieke' rampen werd verruimd met nieuwe ramptypen - zoals de MKZ-crisis van 2003, de dreiging van een griep epidemie, terreurdreiging en de 'strooizoutcrisis' - is de rampenbestrijding in de loop van de jaren uitgebreid naar crisisbeheersing. De nieuwe vormen van dreiging vragen om een ander soort aanpak, partners en strategie. De behoefte ontstond aan een grotere organisatieschaal dan de gemeentelijke schaal: de meeste gemeenten zijn immers te klein om alle taken op het gebied van rampenbestrijding en crisisbeheersing te kunnen invullen.

Ook de behoefte aan multidisciplinaire samenwerking nam meer toe, met zowel de traditionele veiligheidspartners als nieuwe partners. De burger mag immers van de overheid verwachten dat ze in staat is om samen te werken bij rampen en crises. Kortom, de slagkracht en professionaliteit van de hulpverlening in Nederland moest worden vergroot. Om dat te bewerkstelligen is het noodzakelijk dat uniforme hulpverleningsniveaus ontstaan binnen samenwerkingsgebieden (veiligheidsregio's) in verband met onderlinge bijstand en opschaling.

De hierboven genoemde ontwikkelingen leidden parallel tot een discussie over een meer adequate organisatie voor rampen- en crisisbeheersing. Al in 1993 werd besloten tot het inrichten van 25 politieregio's. In haar Nieuwjaarspeech van 1994 gaf toenmalig minister van Binnenlandse Zaken, mevrouw Dales, aan dat een omslag van de

brandweer van een technisch uitvoerend apparaat naar een spilorganisatie en verdere professionalisering - nodig was zoals deze ook inmiddels bij de politie in gang was gezet. De tijd van vrijblijvende samenwerking tussen gemeentelijke brandweerkorpsen was wat haar betrof voorbij. De eerste stappen naar regionale brandweerorganisaties zijn toen gezet.

De evaluaties van onder andere Enschede en Volendam gaven nogmaals aan dat de bestuurlijke organisatie en schaal van de rampenbestrijding tekort schoot. De Commissie-Brouwer van de VNG erkende in 2002 dat veel gemeenten simpelweg te klein zijn om een ramp of crisis van enige omvang aan te kunnen en raadde aan op zoek te gaan naar samenwerkingsverbanden. De Raad voor het Openbaar Bestuur bracht in 2003 het advies uit om de rampenbestrijding en crisisbeheersing als verlengd lokaal bestuur te organiseren. Dit resulteerde in 2004 in het Kabinetsstandpunt veiligheidsregio's en in het in het kabinetsakkoord van 2007 werd gekozen voor verlengd lokaal bestuur. Dit alles heeft geleid tot de inwerkingtreding van de Wet veiligheidsregio's en bijbehorende besluiten per 1 oktober 2010.

Doel Wet veiligheidsregio's

De Wet veiligheidsregio's beoogt een efficiënte en kwalitatief hoogwaardige organisatie van de brandweezorg, geneeskundige hulpverlening en crisisbeheersing onder één regionale bestuurlijke regie. De wet bepaalt dat veiligheidsregio's als gemeenschappelijke regeling moeten worden vormgegeven op de schaal van de politieregio's. Dit is beslist geen trendbreuk met de bestaande praktijk. Ook op basis van bijvoorbeeld de (oude) Brandweerwet 1985 dienden de gemeenten al regio's te vormen en de Wet rampen en zware ongevallen (Wrzo) ging er ook van uit dat dergelijke regio's waren ingericht. De Wet veiligheidsregio's bouwt dus voort op bestaande structuren.

De bestuurlijke structuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing wordt met duidelijke taken en bevoegdheden neergezet. Brandweer en de Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie in de Regio (GHOR) komen onder één bestuur, dat dezelfde leden heeft als het bestuur van de politie. Het aansturen van de hulpverleningsdiensten en een gecoördineerde aanpak is daardoor gemakkelijker en slagvaardiger. Dit geldt ook voor de samenwerking tussen de politie en de multidisciplinaire uitvoerende diensten. De regionale schaal vergroot verdere professionalisering. Het gelijktrekken van de territoriale gebiedsindeling legt een essentiële basis voor multidisciplinair optreden in geval van ramp of crisis. Omdat de veiligheidsregio via verlengd lokaal bestuur is vormgegeven, blijft de betrokkenheid van de gemeenten bij brandweer en rampenbestrijding. Met de realisatie van de Wet veiligheidsregio's is het fundament gelegd voor de organisatie van rampenbestrijding en crisisbeheersing met het beoogde doel: de burgers beter te beschermen tegen risico's.

Leeswijzer

Deze brochure, behandelt in deel I in vogelvlucht de kaders van de wet, de Aanpassingswet veiligheidsregio's, de besluiten (Besluit veiligheidsregio's en Besluit personeel veiligheidsregio's), de ministeriële regeling personeel veiligheidsregio's en de Ambtsinstructie commissaris van de Koning.

De indeling volgt zoveel mogelijk de paragrafen van de wet. De paragrafen 1, 15,16,19 en 20 uit de wet worden niet nader toegelicht. Ook wordt alleen de beoogde situatie geschetst en is er geen vergelijking gemaakt tussen de situatie vóór en na deze nieuwe wetgeving. Elk hoofdstuk begint met een samenvatting van de belangrijkste punten uit de wet.

Deel II bestaat uit de geconsolideerde tekst van de Wet veiligheidsregio's.

Deze brochure is bestemd voor:

- burgemeesters, gemeenteraadsleden en (beleids)medewerkers van centrale en decentrale overheden;
- functionarissen die direct of indirect te maken hebben of krijgen met de veiligheidsregio, zoals medewerkers van brandweer, ambulance, GHOR-bureaus, meldkamers en politie;
- andere geïnteresseerden in veiligheidsregio's.

De algemeen gehanteerde afkortingen en definities zijn te vinden in de afkortingenlijst op pagina 61.

Politie-eenheden

- 1 Noord-Nederland
- 2 Oost-Nederland
- 3 Midden-Nederland
- 4 Noord-Holland
- 5 Amsterdam
- 6 Den Haag
- 7 Rotterdam
- 8 Zeeland - West-Brabant
- 9 Oost-Brabant
- 10 Limburg
- 11 (Landelijke eenheid)

Bron: Jan-Willem van Aalst, www.imergis.nl

1

Meer veiligheid
voor de burger

Waarom veiligheidsregio's:

- rampen en crises kunnen gemeentegrenzen en de bestrijdingsmogelijkheden van gemeentelijke organisaties overstijgen;
- de schaalvergroting biedt mogelijkheden voor kwaliteitsverbetering van de crisisbeheersing en rampenbestrijding;
- multidisciplinaire samenwerking en samenhangend veiligheidsbeleid;
- versterking professionaliteit van organisaties door bundelen van capaciteit, kennis, ervaring en financiën.

De veiligheidsregio beoogt:

- burgers beter te beschermen tegen risico's;
- betere hulpverlening en nazorg te bieden bij rampen en crises;
- brandweezorg, GHOR, rampenbestrijding en crisisbeheersing in geval van calamiteiten onder één regionale bestuurlijke regie;
- versterking van bestuurlijke en operationele slagkracht.

Slagkracht

De veiligheidsregio's zijn ingesteld om de crisisbeheersing en rampenbestrijding in ons land te verbeteren, zodat burgers beter beschermd worden tegen de risico's van brand, rampen en crises.

De Wet veiligheidsregio's beoogt een efficiënte en kwalitatief hoogwaardige organisatie van de brandweezorg, geneeskundige hulpverlening en crisisbeheersing onder één regionale bestuurlijke regie. Met het vormen van veiligheidsregio's wordt uitvoering gegeven aan de in de afgelopen jaren gebleken wens de bestuurlijke en operationele slagkracht te vergroten.

'Gouden' uur

Het bestrijden van een ramp of crisis is een complexe operatie, waarbij vele actoren betrokken zijn en verschillende belangen op het spel kunnen staan. Bovendien gebeurt het niet vaak. Op routine kan niet worden gevaren, terwijl wel snel en adequaat moet worden gehandeld. Bestrijding is immers in het eerste 'gouden' uur na de ramp, essentieel voor het zoveel mogelijk beperken van materiële en immateriële schade.

Rampenbestrijding en crisisbeheersing zijn gebaat bij een vlotte, adequate en eenduidige aansturing van de hulpverleningsdiensten. De voorzitter van de veiligheidsregio neemt daarom bij bovenlokale rampen en crises de relevante bevoegdheden over van de betrokken burgemeesters. Zo is er sprake van eenhoofdig gezag, waardoor de bestrijding van de ramp of crisis daadkrachtig kan worden aangepakt.

2

De gemeente

(artikel 2 t/m 7 Wvr)

Het college van burgemeester en wethouders is belast met de organisatie van:

- **de brandweezorg;**
- **de rampenbestrijding en de crisisbeheersing;**
- **de geneeskundige hulpverlening.**

Paragraaf 2 van de Wet veiligheidsregio's bepaalt dat het college van burgemeesters en wethouders in de basis belast is met de organisatie van de brandweezorg en de geneeskundige hulpverlening, evenals de algemene rampenbestrijding en de crisisbeheersing.

Paragraaf 3 specificeert welke taken en bevoegdheden vervolgens aan de veiligheidsregio dienen te worden overgedragen. Verder is beschreven wat wordt verstaan onder verlengd lokaal bestuur en de haalplicht van de veiligheidsregio.

De burgemeester behoudt het gezag over de brandweer en blijft bevoegd bevelen te geven als er sprake is van gevaar. Hierbij kan gedacht worden aan: het ontruimen van gebouwen, de afsluiting van straten en het verwijderen van personen die de brandbestrijding hinderen. Ook is bepaald dat de burgemeester het opperbevel behoudt en daarmee in staat blijft om organisaties die niet onder zijn gezag staan, maar wel deelnemen aan de bestrijding van een ramp, bevelen te geven. Wel is het zo dat deze bevoegdheid tot opperbevel niet is verbreed tot crisissituaties waarbij andere dan openbare orde en veiligheidsbevoegdheden aan de orde zijn. Bij een crisis ligt de verantwoordelijkheid voor het beheersen ervan primair bij bestuursorganen die beschikken over bevoegdheden om de noodzakelijke maatregelen te nemen. Zoals bijvoorbeeld bij de minister van Economische Zaken (EZ) in het geval van MKZ-crisis (mond- en klauwziekte). Belangrijk is dat er tijdig overleg plaatsvindt tussen de burgemeester en deze crisispartners, zodat de burgemeester maatregelen kan treffen, waaronder het handhaven van de openbare orde.

Verder kan de burgemeester vanuit zijn verantwoordelijkheid ter handhaving van de openbare orde aanwijzingen geven aan de Regionale ambulancevoorziening. De daadwerkelijke uitvoering van de ambulancezorg en de feitelijke inzet van ambulances valt onder de verantwoordelijkheid van de rechtspersoon aan wie vergunning is verstrekt door de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS). Echter, op grond van artikel 6 uit de Wet veiligheidsregio's kan de burgemeester ook aanwijzingen geven aan degene die in zijn gemeente de leiding heeft over de ambulancezorg. De burgemeester bepaalt of de openbare orde in het geding is en of een aanwijzing nodig is. De burgemeester handelt vanuit zijn algemene verantwoordelijkheid voor de openbare orde binnen de gemeente.

Tevens is de burgemeester verantwoordelijk voor de informatieverschaffing aan de bevolking in zijn gemeente en de verschillende hulpverleningsdiensten die bij een daadwerkelijke ramp of crisis in zijn gemeente actief zijn. In hoofdstuk 10 van deze brochure zijn de verantwoordelijkheden ten aanzien van crisiscommunicatie en risicocommunicatie verder toegelicht.

3

De veiligheidsregio

(artikel 8 t/m 24 Wvr)

Het Nederlandse grondgebied is verdeeld in regio's, overeenkomstig de bij deze wet behorende bijlage, die kan worden gewijzigd bij algemene maatregel van bestuur.

De colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten die behoren tot een regio als bedoeld in artikel 8, treffen een gemeenschappelijke regeling, waarbij een openbaar lichaam wordt ingesteld met de aanduiding: veiligheidsregio.

Veiligheid is bij uitstek een lokale aangelegenheid, maar gemeenten zijn vaak te klein om zich goed voor te kunnen bereiden op alle typen branden, rampen en crises. Bovendien beperken rampen en crises zich soms niet tot één gemeente.

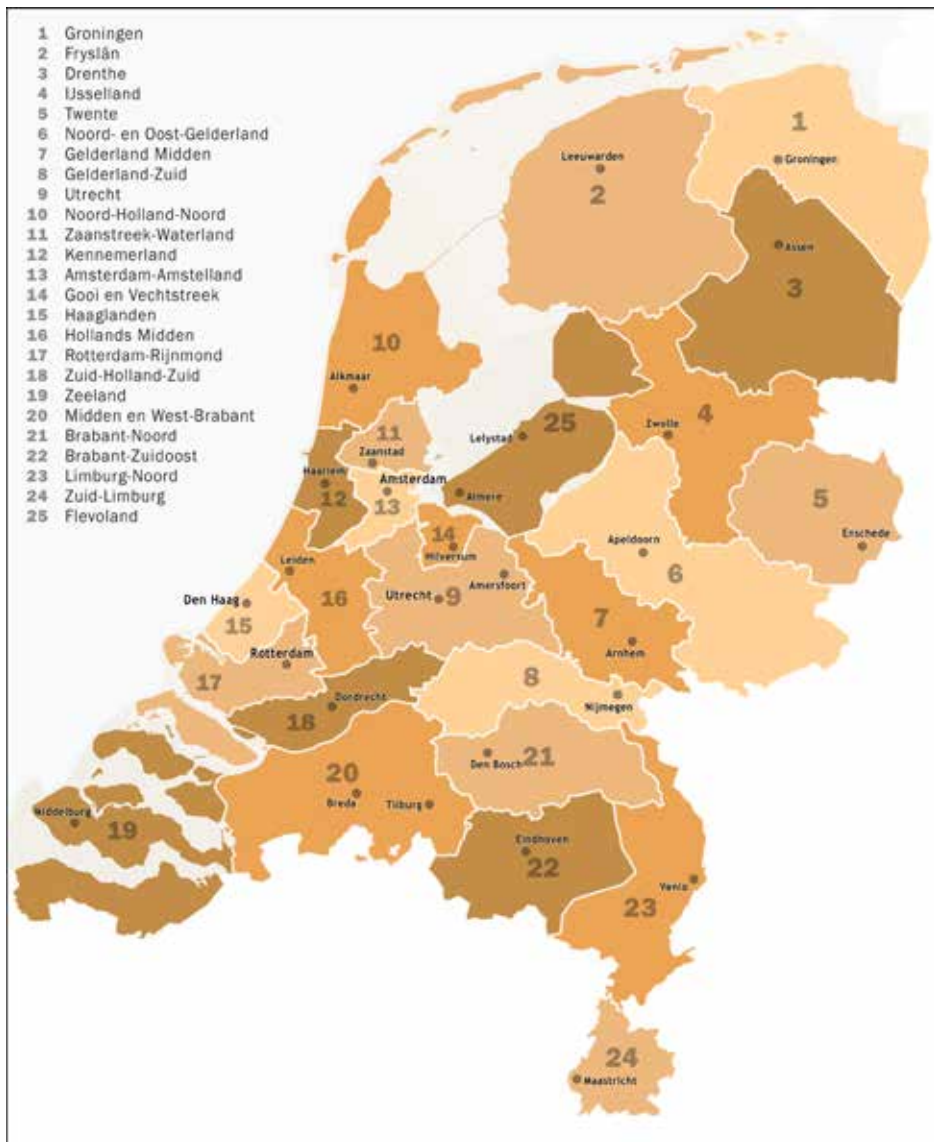
Een veiligheidsregio is een vorm van verlengd lokaal bestuur. Elke veiligheidsregio heeft een gemeenschappelijke regeling als juridische grondslag. De wet verplicht gemeenten deze gemeenschappelijke regeling aan te gaan. Via de gemeenschappelijke regeling is elke gemeente deelnemer en daardoor medeverantwoordelijk voor de bestuurlijke en organisatorische aansturing van de veiligheidsregio¹. Elke veiligheidsregio in Nederland moet voor de rampenbestrijding en crisisbeheersing beschikken over een goed geïnfuseerde professionele organisatie. Een organisatie die in staat is grootschalige incidenten aan te pakken. Door het bundelen van krachten op regionale schaal kunnen de hulpverleningsdiensten zich beter voorbereiden op dreigingen zoals grote branden, grootschalige evenementen, terrorisme, pandemie of nucleaire ongevallen. Ook kan er beter en meer multidisciplinair geoefend en samengewerkt worden omdat het verantwoordelijke bestuur een samenhangend beleid voor alle hulpverleningsdiensten vaststelt.

De Wet veiligheidsregio's regelt de bestuurlijke inbedding en de organisatie van de hulpverleningsdiensten. Het Besluit veiligheidsregio's stelt samen met de ministeriele regeling kwaliteitseisen aan de organisaties in de veiligheidsregio's. Het Besluit personeel veiligheidsregio's beschrijft de functies bij brandweer en GHOR, evenals de multidisciplinaire functies en de bedrijfsbrandweer in termen van kerntaken, bijbehorende competenties en beoordelingscriteria. Hiermee wordt de uniformiteit, die voorwaardelijk is voor interregionale bijstand en bovenregionaal optreden, bereikt.

Adviestaak veiligheidsregio

Allereerst is er een wettelijke adviestaak. Deze omvat alle gevallen waarin ook nu, in het kader van vergunningverlening, technische advisering nodig is. De wettelijke adviestaak verwijst naar bestaande adviestaken in bijzondere wetgeving (zoals het Besluit externe veiligheid inrichtingen en het Vuurwerkbesluit). Verder kan een veiligheidsregio op basis van het regionaal beleidsplan (zie elders in dit hoofdstuk) adviezen uitbrengen over onderwerpen waarvan de regio het belangrijk vindt dat deze aandacht krijgen van de deelnemende gemeenten of ander bevoegd gezag en waarbij een eenduidige en eenvormige aanpak wenselijk is (Zie ook de memorie van toelichting 31 117 nr. 3 pag. 20 t/m 22).

¹ Zie het schema over planvorming op pagina 27

Bron: Jan-Willem van Aalst, www.imergis.nl

Besluit veiligheidsregio's

Het Besluit veiligheidsregio's en het Besluit personeel veiligheidsregio's behoren niet bij de wetsbeschrijving en lijken minder op hun plaats in deze brochure. Toch is – ter verduidelijking – een korte passage over beide besluiten hieronder opgenomen. Het Besluit veiligheidsregio's (Bvr) is gebaseerd op de Wet veiligheidsregio's en stelt kwaliteitseisen aan de organisaties in de veiligheidsregio's. Aan de hand van ondermeer de basisvereisten crisismanagement en opkomsttijden van de brandweer is een basisniveau vastgesteld waaraan de organisatie van rampenbestrijding en crisisbeheersing en de brandweer moet voldoen. De kwaliteitseisen zorgen enerzijds voor uniformiteit en uitwisselbaarheid in en tussen de organisaties en anderzijds worden de prestaties van de veiligheidsregio's inzichtelijker gemaakt. Hierdoor verloopt de bijstandverlening tussen regio's en bovenregionaal optreden beter en efficiënter.

Besluit personeel veiligheidsregio's

Het Besluit personeel veiligheidsregio's (Bp) is gebaseerd op de Wet veiligheidsregio's en vormt de basis voor de ministeriële regeling personeel veiligheidsregio's. Beiden zijn gelijktijdig met de Wet veiligheidsregio's in werking getreden. In het besluit zijn onder andere de functies bij de brandweer, de GHOR, de multidisciplinaire functies en de bedrijfsbrandweermanfuncties genoemd. Tevens zijn voor de brandweermanfuncties de bij de functies behorende (maximale) rangen genoemd. In de ministeriële regeling personeel veiligheidsregio's zijn voor de brandweermanfuncties per functie de kerntaken, bijbehorende competenties en beoordelingscriteria vastgelegd. Het Instituut Fysieke Veiligheid (IFV) neemt de rijksexamens voor specifieke functies af op basis van deze

regeling (zie voor meer informatie over het IFV hoofdstuk 16).

Functionarissen dienen bekwaam te blijven door middel van inzetten, oefenen en bijscholing. De basiseisen zijn essentieel bij het bereiken van de beoogde uniformiteit. Dé voorwaarde voor interregionale bijstand en bovenregionaal optreden.

Bestuur van de veiligheidsregio

Het bestuur van de veiligheidsregio:

- bestaat uit alle burgemeesters in de regio;
- hoofdofficier van justitie, voorzitter waterschap en de commissaris der Koningin worden standaard uitgenodigd;
- andere crisispartners worden uitgenodigd als dat van belang is;
- besluitvorming vindt plaats bij meerderheid van stemmen;
- staken de stemmen, dan is de stem van de voorzitter doorslaggevend;
- de burgemeester vertegenwoordigt zijn gemeente in het bestuur van de veiligheidsregio en legt daarover verantwoording af in zijn eigen gemeenteraad.

Het bestuur van de veiligheidsregio bestaat uit de burgemeesters van de deelnemende gemeenten. De voorzitter van het bestuur van de veiligheidsregio is één van die burgemeesters en hij of zij wordt benoemd bij koninklijk besluit. De veiligheidsregio is gebaseerd op een gemeenschappelijke regeling. Om te zorgen dat de veiligheidsregio de nodige bestuurskracht heeft, neemt het bestuur van de veiligheidsregio zijn besluiten bij meerderheid van stemmen. Indien de stemmen staken, geeft de stem van de voorzitter de doorslag. De hoofdofficier van justitie (of een regionale plaatsvervanger), de voorzitter van het waterschap en de commissaris der Koningin worden voor elke vergadering van het bestuur van

de veiligheidsregio uitgenodigd, maar maken geen deel uit van het bestuur en hebben, evenals andere crisispartners, geen stemrecht.

Het bestuur van de veiligheidsregio moet kunnen inspelen op zeer uiteenlopende vormen van rampen en crisis en dient daarom met veel partijen af te stemmen. Crisispartners worden uitgenodigd om deel te nemen aan vergaderingen van het bestuur wanneer hun aanwezigheid in verband met de agenda van belang is.

Taken bestuur veiligheidsregio

De taken van het bestuur van de veiligheidsregio zijn:

- het inventariseren van risico's van branden, rampen en crises;
- het adviseren van het bevoegd gezag over risico's van branden, rampen en crises in de bij of krachtens de wet aangewezen gevallen, evenals in de gevallen die in het beleidsplan zijn bepaald;
- het adviseren van het college van burgemeester en wethouders op het terrein van brandweezorg;
- het aanschaffen en beheren van gemeenschappelijk materieel;
- het voorbereiden op de bestrijding van branden en zware ongevallen en het organiseren van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing;
- het instellen en in stand houden van een brandweer;
- het instellen en in stand houden van een GHOR;
- het voorzien in de meldkamerfunctie;
- het inrichten en in stand houden van de informatievoorziening binnen de diensten van de veiligheidsregio en tussen deze diensten en de andere diensten en organisaties die betrokken zijn bij de vier hierboven genoemde taken.

Veiligheidsregio en de commissaris der Koningin

Uitgangspunt bij de Wet veiligheidsregio's is dat de voorzitter veiligheidsregio primair verantwoordelijk is voor regionale rampenbestrijding en crisisbeheersing. De commissaris der Koningin ziet toe op de samenwerking binnen het regionaal beleidsteam (RBT). Bij eventuele frictie tijdens een crisis of ramp (warme fase) in het RBT kan de cdK een aanwijzing geven over de samenwerking. De minister van VenJ kan de cdK instrueren een aanwijzing te geven aan de betrokken voorzitters over het te voeren beleid bij een ramp of crisis die de regiogrens overschrijdt. Verder heeft de cdK binnen het systeem van toezicht uit de Wet veiligheidsregio's de mogelijkheid een interventie te plegen.

Veiligheidsberaad

Het Veiligheidsberaad bestaat uit de 25 voorzitters van de veiligheidsregio en fungeert als landelijk platform voor de veiligheidsregio's. Naast overlegorgaan voor de veiligheidsregio's is het Veiligheidsberaad tevens aanspreekpunt voor de minister van VenJ bij het maken van afspraken op het gebied van rampenbestrijding en crisisbeheersing. Om de ontwikkeling van de veiligheidsregio's te faciliteren ondersteunt het Veiligheidsberaad programma's en projecten op het gebied van fysieke veiligheid. Het beraad stemt zijn koers af met het bestuur van de VNG en de korpschef.

Het veiligheidsberaad is tevens het bestuur van het IFV. Dit behelst o.a. de officiersopleidingen, de brandweerexamens, het verstrekken van diploma's, verwerven en ter beschikking stellen van kennis en expertise, materieel, etc. (zie verder hoofdstuk 16)

De besturen van de veiligheidsregio's dragen gemeenschappelijk zorg voor de inrichting van een uniforme informatie- en communicatievoorziening. Hieronder vallen het vaststellen van de informatiebehoefte en het vaststellen van kaders, standaarden en kwaliteitseisen. Dit alles met het oog op de informatie-uitwisseling binnen en tussen organisaties die samenwerken binnen de veiligheidsregio.

Verder zijn de besluitvormingsprocedures en de verantwoordelijkheden van de verschillende actoren opgenomen. Ook worden de operationele prestaties van de politie afgestemd voor zover het de taken van de politie op het gebied van rampen en crises betreft. Tevens worden afspraken gemaakt over het afstemmen van de beleidsplannen van het bestuur van de veiligheidsregio en de korpschef en zijn er afspraken ten aanzien van de meldkamerfunctie. Het bestuur van de veiligheidsregio legt daarnaast in een convenant met de korpschef de formele aspecten van de samenwerking vast.

Informatievoorziening aan de minister van VenJ

Op basis van de Wet veiligheidsregio's verschaft de voorzitter van de veiligheidsregio op verzoek van de minister van VenJ informatie over de wijze waarop de veiligheidsregio haar taken uitvoert. Ook over de uitvoering van eventueel gestelde landelijke doelen dient jaarlijks middels een rapportage te worden ingediend. Over de wijze waarop gerapporteerd moet worden, kunnen bij ministeriële regeling, regels gesteld worden. Vooralsnog is dat niet gebeurd.

Kwaliteitszorg

De wet stelt dat regio's een kwaliteitszorgsysteem moeten hanteren om zo de bedrijfsvoering te verbeteren. Met het kwaliteitszorgsysteem worden op systematische wijze de kwaliteit van de taakuitvoering, de resultaten en het beheer bewaakt, beheerst en verbeterd. Een dergelijk systeem stelt regio's in staat om onderling prestaties te vergelijken.

Beleid- en planvorming

Het bestuur van de veiligheidsregio stelt een aantal beleidsdocumenten vast:

- risicoprofiel: inventarisatie en analyse van aanwezige risico's, inclusief relevante risico's uit aangrenzende gebieden. Het risicoprofiel is de basis voor het beleidsplan;
- beleidsplan: het beleid voor de meerjarige uitvoering van de opgedragen taken;
- basis vormt het risicoprofiel;
- haalplicht bij gemeenteraad en crisispartners.
- crisisplan: operationeel plan dat de generieke aanpak van rampen en crises in de regio beschrijft.
- rampbestrijdingsplan: operationeel plan waarin de aanpak van concrete rampsituaties voor specifieke inrichtingen beschreven staat.

Met als doel:

- planvorming is geconcentreerd op regionaal niveau;
- planvorming dient om de organisaties in te richten en strategische keuzes te laten maken.

Planvorming

Gemeenschappelijke regeling

- In geheel Nederland zijn 25 openbaar lichamen ingesteld met de aanduiding veiligheidsregio.
- Hierin worden bij wet opgelegde (artikel 10 Wvr) en eventueel verder afgesproken taken en bevoegdheden overgedragen aan het bestuur van de veiligheidsregio.

Risicoprofiel

- Wordt vastgesteld door het bestuur van de veiligheidsregio (artikel 15 Wvr).
- Dient als basis voor de afspraken in het beleidsplan.
- Wordt vastgesteld na overleg met de gemeenteraden. Tevens nodigt het bestuur de vertegenwoordiger van de korpschef in de regio), de betrokken waterschappen en haar crisispartners uit hun zienswijze kenbaar te maken.
- Bevat een overzicht van risicovolle situaties binnen de veiligheidsregio, een overzicht van soorten branden, rampen en crises die zich kunnen voordoen en een analyse van de gevolgen daarvan.
- Het risicoprofiel wordt minimaal iedere vier jaar opnieuw vastgesteld.

Beleidsplan

- Wordt door het bestuur van de veiligheidsregio vastgesteld.
- Minimaal eens per vier jaar wordt het beleidsplan opnieuw vastgesteld (artikel 14 Wvr).
- Wordt afgestemd met de buurregio's, met de waterschappen en met de politie.
- Omvat in ieder geval:
 - een omschrijving van beoogde operationele prestaties van diensten en organisaties binnen de veiligheidsregio, de regiopolitie en de gemeenten in het kader van de rampenbestrijding en crisisbeheersing;
 - een uitwerking van de landelijke beleidsdoelstellingen van de minister VenJ;
 - een informatieparagraaf over betrokken operationele diensten en organisaties;
 - een oefenbeleidsplan;
 - een beschrijving van de niet wettelijke adviesfunctie en een dekkingsplan met opkomsttijden voor de brandweer.

Crisisplan

- Wordt vastgesteld door het bestuur van de veiligheidsregio (artikel 16 Wvr)
- Het crisisplan wordt minimaal eens per vier jaar vastgesteld.
- Dit omvat:
 - de beschrijving van de organisatie, taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden in kader rampenbestrijding en crisisbeheersing.
 - de verdere afspraken over organisatie, taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden maatregelen en voorzieningen die gemeenten treffen bij rampen en crises.
 - de afspraken met buurregio's over bijstandsverlening, samenwerking en afstemming met crisispartners
 - de afspraken over afstemming met buurlanden.

Het risicoprofiel

Het risicoprofiel bestaat uit een risico-inventarisatie en de risicoanalyse van de in een veiligheidsregio aanwezige risico's, inclusief relevante risico's uit aangrenzende gebieden. De risico-inventarisatie omvat een overzicht van risicovolle situaties en de soorten incidenten die zich daardoor kunnen voordoen. In de risicoanalyse worden de geïnventariseerde gegevens nader beoordeeld, vergeleken en geïnterpreteerd (in termen van waarschijnlijkheid en maatschappelijke impact van mogelijke rampen en crises). Het veiligheidsbestuur kan vervolgens strategische keuzes maken om de aanwezige risico's te beperken en om de crisisorganisatie op specifieke risico's voor te bereiden. Aan de hand van het vastgestelde risicoprofiel worden afspraken gemaakt met de verschillende partners over hun rol en bijdrage om de operationele prestaties te kunnen borgen. Dit geldt voor brandweer en GHOR, maar ook zullen in het kader van multidisciplinaire taken met de gemeenten, de politie en overige partners waaronder waterschappen, Defensie en Rijkswaterstaat afspraken gemaakt worden. Minimaal om de vier jaar wordt het risicoprofiel aangepast.

Haalplicht bij gemeenteraad en inbreng crisispartners

De veiligheidsregio is als verlengd lokaal bestuur ingesteld om taken uit te voeren namens en voor de gemeenten. Omdat het risicoprofiel de basis vormt voor het beleidsplan, heeft de wetgever het risicoprofiel nadrukkelijk als een instrument gepositioneerd om de gemeenteraden directe invloed te geven op het beleid van de veiligheidsregio. Het bestuur van de veiligheidsregio heeft de verplichting het concept van het risicoprofiel te bespreken met alle deelnemende gemeenteraden: de zogenoemde haalplicht bij

gemeenteraden. De raden moeten in het concept van het risicoprofiel kunnen zien welke risico's voor hun gemeente relevant zijn, en het concept zo nodig kunnen aanvullen met eigen onderkende risico's. Ook kunnen zij lokale beleidsprioriteiten en veiligheidsthema's naar voren brengen voor het beleidsplan. De basis voor het beleidsplan is op deze wijze stevig verankerd en het beleidsplan helpt het gemeentebestuur grip te houden op het lokale en regionale veiligheidsbeleid. Het bestuur van de veiligheidsregio nodigt tevens de vertegenwoordiger in de regio van de korpschef politie, de besturen van de waterschappen en crisispartners, zoals bedrijven in de vitale sector of decentrale uitvoeringsdiensten van de rijksoverheid, uit hun zienswijze op het concept van het risicoprofiel kenbaar te maken. De risico's staan tevens op de agenda van de vergadering die het bestuur van de veiligheidsregio jaarlijks belegt met alle crisispartners.

Voor het periodiek opstellen van een regionaal risicoprofiel is een landelijke handreiking ontwikkeld die de veiligheidsregio's een uniforme methodiek biedt. Hierdoor worden de profielen onderling vergelijkbaar en zal de bovenregionale afstemming beter verlopen. Meer informatie over dit onderwerp is te vinden op www.regionaalrisicoprofiel.nl.

Beleidsplan

Het beleidsplan is in de plaats gekomen van het regionaal beheersplan rampenbestrijding en heeft betrekking op alle taken van de veiligheidsregio:

- het beheer en beleid van brandweer en GHOR;
- de advisering aan het bevoegd gezag over risicobeleid;
- het beheer van de gemeenschappelijke meldkamer;
- de voorbereiding van de rampenbestrijding en crisisbeheersing.

Het bestuur van de veiligheidsregio stelt op basis van het vastgestelde risicoprofiel het beleidsplan vast. De benoemde prioriteiten en activiteiten worden uitgewerkt in jaarwerkplannen van de betrokken organisaties. Minimaal één keer per vier jaar wordt het beleidsplan geactualiseerd. In het beleidsplan worden ook de landelijke beleidsdoelstellingen, indien vastgesteld door de minister van VenJ, vertaald naar de eigen regionale situatie. Ook hier geldt dat het betrekken van de gemeenteraden van groot belang is bij het opstellen van het beleidsplan. Daarom is de zogenoemde haalplicht ingesteld (zie verder bij risicoprofiel).

Het beleidsplan beschrijft:

- de wijze waarop de multidisciplinaire voorbereiding en uitvoering van de rampenbestrijding en crisisbeheersing wordt vormgegeven;
- de beoogde operationele prestaties van de diensten en organisaties van de veiligheidsregio, van de politie en van de gemeenten in het kader van de rampenbestrijding en crisisbeheersing;
- de uitwerking van de landelijke doelstellingen;
- een informatieparagraaf;
- een oefenbeleidsplan;
- het monodisciplinaire beleid ten aanzien van de brandweer;
- de voor de brandweer geldende opkomsttijden en een beschrijving van de voorzieningen en maatregelen, noodzakelijk voor de brandweer om daaraan te voldoen;
- de niet-wettelijke adviesfunctie.

Crisisplan

Het crisisplan is in de plaats gekomen van de gemeentelijke rampenplannen. Het crisisplan beschrijft de algemene organisatie van rampenbestrijding en crisisbeheersing in de veiligheidsregio. In het crisisplan zijn de taken, bevoegdheden, verantwoordelijkheden en afspraken over de randvoorwaarden, melding en

alarmering, opschaling, gezag en informatievoorziening opgenomen. Zo omvat het crisisplan onder andere de afspraken die zijn gemaakt met de gemeentelijke organisatie. Verder worden de afspraken vastgelegd die zijn gemaakt met andere crisispartners (wat betreft afstemming van uit te voeren taken en aan bijstandafspraken met andere veiligheidsregio's). Crisisplannen worden altijd afgestemd met de crisisplannen van aangrenzende veiligheidsregio's, en/of landen, alsmede met de crisisplannen van partnerorganisaties. Het bestuur zendt het vastgestelde crisisplan aan de cdk.

Rampbestrijdingsplan

De Wet veiligheidsregio's stelt het maken van rampbestrijdingsplannen alleen nog verplicht voor bedrijven die vallen onder het Besluit risico's zware ongevallen (Brzo, 1999) en voor de grotere vliegvelden. Nederland is dit verplicht op grond van internationale richtlijnen (respectievelijk de SEVESO-richtlijn en luchtvaartrichtlijnen). Verder wordt de beslissing over het wel of niet opstellen van (ramp) bestrijdingsplannen voor de overige in de regio aanwezige risico-objecten overgelaten aan het bestuur van de veiligheidsregio. Deze plannen kunnen analoog aan de structuur voor de verplichte rampbestrijdingsplannen worden uitgewerkt.

In een rampbestrijdingsplan staan de te nemen maatregelen en coördinerende afspraken beschreven die specifiek gericht zijn op (de omgeving van) een bepaald risico-object. De wetgever stelt zich hier nadrukkelijk terughoudender op dan bij de oude Wet rampen en zware ongevallen (Wrzo). Het rampbestrijdingsplan gaat uit van duidelijke en hanteerbare personele instructies, overzichtelijke controlelijsten en draaiboeken die toepasbaar zijn bij concrete rampsituaties.

4

De brandweer

(artikel 25 t/m 31 Wvfr)

Het bestuur van de veiligheidsregio heeft taken en bevoegdheden betreffende brandweer en GHOR:

- **Brandweer: één brandweerorganisatie voor de gehele regio onder leiding van één commandant**
- **GHOR: zie hoofdstuk 5;**
- **Daarnaast zijn aan het veiligheidsbestuur multidisciplinaire taken bij rampenbestrijding en crisisbeheersing toegewezen zoals de samenwerking tussen twee of meer hulpverleningsdiensten (bijvoorbeeld de meldkamer, het waarschuwen van de bevolking, het adviseren van andere overheden).**

Brandweer

Het instellen en in stand houden van een brandweer is als taak neergelegd bij het bestuur van de veiligheidsregio (art. 10 Wvr). Onder deze taak valt ook het zorg dragen voor de mogelijkheid om materieel uit te wisselen binnen en tussen regio's. De Wet veiligheidsregio's creëert de voorwaarden om de kwaliteit van de brandweer te verhogen. Het biedt een wettelijke basis voor het stellen van landelijke, uniforme kwaliteitseisen waaraan de brandweezorg ten minste moet voldoen.

Regionale brandweer

Het uitgangspunt is: één brandweerorganisatie voor de gehele regio onder leiding van één regionale brandweercommandant. De regionale brandweer, zoals deze ingevolge de Brandweerwet 1985 in iedere regio is ingesteld, wordt dus versterkt en is het eerste aanspreekpunt voor de minister van VenJ.

De regionale brandweer heeft tot taak:

- het voorkomen, beperken en bestrijden van brand;
- het beperken en bestrijden van gevaar voor mensen en dieren bij ongevallen anders dan bij brand;
- het per regio opstellen van een dekkingsplan op basis van de regels voor de opkomsttijden die daaraan zijn gesteld;
- het adviseren van andere overheden en organisaties op het gebied van brandweezorg en brandbestrijding en het voorkomen, beperken en bestrijden van ongevallen met gevaarlijke stoffen;
- het waarschuwen van de bevolking;
- het verkennen van gevaarlijke stoffen en het verrichten van ontsmetting.

Tevens voert de regionale brandweer taken uit in het kader van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing; Het brandweerkorps dient daarbij te voldoen aan landelijke kwaliteitseisen.

Bedrijfsbrandweer

De bevoegdheid om te bepalen dat een instelling in sommige gevallen over een bedrijfsbrandweer moet beschikken, is neergelegd bij het bestuur van de veiligheidsregio. Dit omdat het bestuur een brede afweging kan maken over de kwaliteit en capaciteit van de repressieve brandweezorg in de regio en de eventuele noodzaak tot een bedrijfsbrandweer.

5

De GHOR

(artikel 32 t/m 34 Wvr)

Het bestuur van de veiligheidsregio heeft taken en bevoegdheden betreffende de GHOR:

- **het instellen en in stand houden van de GHOR;**
- **de GHOR maakt afspraken met zorginstellingen (zoals Regionale ambulancevoorzieningen, ziekenhuizen en traumacentra);**
- **De IVenJ en IGZ houden toezicht.**

Het bestuur van de veiligheidsregio heeft als taak het instellen en in stand houden van de geneeskundige hulpverleningsorganisatie in de regio (GHOR). Deze organisatie is belast met de coördinatie, aansturing en regie van de geneeskundige hulpverlening in het kader van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing, en met de advisering van andere overheden en organisaties op dat gebied. De GHOR opereert onder verantwoordelijkheid van het bestuur van de veiligheidsregio. Om deze taak zo goed mogelijk voor te bereiden, maakt de directeur publieke gezondheid namens het bestuur van de veiligheidsregio afspraken met zorgverleners als: GGD's, huisartsen, Rode Kruis, psychosociale hulpverlening, traumacentra, ziekenhuizen en ambulancezorg. Tevens draagt de directeur publieke gezondheid er zorg voor dat bekwaam personeel (GHOR-functionarissen) tijdens rampen en crises in de leiding en coördinatie van de geneeskundige hulpverlening voorziet. De GHOR-functies zijn opgenomen in het Besluit personeel veiligheidsregio's en in de ministeriële regeling personeel veiligheidsregio's zijn per functie onder meer de kerntaken en competenties beschreven.

Het bestuur van de veiligheidsregio legt de ambities en taken voor de GHOR vast. De ambities en taken zijn gebaseerd op de aanwezige risico's in de regio zoals neergelegd in het crisisplan en de eisen die zijn gesteld in het Besluit veiligheidsregio's. Hierbij houdt de GHOR rekening met de in de regio aanwezige schaarste in aantal en categorie zorgverleners en de mogelijkheden om hulp te verlenen. De GHOR dient ook in beeld

te brengen hoeveel bijstand zij uit andere regio's kan ontvangen en daarover afspraken met de buurregio's te maken. De GHOR neemt daarvoor onder andere deel aan het regionale overleg acute zorg om met zorginstellingen afspraken te maken over voorbereiding en inzet ten tijde van een ramp of crisis.

Kwalitatief verantwoorde zorg

Het bestuur van de veiligheidsregio maakt, met de in die veiligheidsregio werkzame instellingen en zorgaanbieders, in ieder geval schriftelijke afspraken over:

- de procedures die gevolgd worden bij een ramp of crisis (grootschalige alarmering, opschaling, coördinatie, informatiemanagement en evaluatie);
- de wijze waarop en de mate waarin personeel en materieel worden ingezet;
- de bereikbaarheid en beschikbaarheid van personeel, ruimte en materieel;
- de wijze van trainen en oefenen met het oog op het gezamenlijk optreden bij de rampenbestrijding en crisisbeheersing en de frequentie waarin getraind en geoefend wordt;
- de samenwerking met de functionarissen van de GHOR, andere instellingen en hulpverleningsinstanties;
- het onderhoud en beheer van materieel voor de geneeskundige hulpverlening dat eigendom is van de veiligheidsregio of het IFV.

Het veiligheidsbestuur hanteert bij het maken van deze afspraken het uitgangspunt dat de instellingen en diensten onder alle omstandigheden zelf verantwoordelijk zijn voor hun voorbereiding op en werkzaamheden bij rampen en crises. Dat wil zeggen, dat zij opereren binnen de kaders van de wet- en regelgeving op het gebied van de gezondheidszorg. Het is de verantwoordelijkheid van de zorgsector zelf om voor de inzet bij rampen en crises een plan te

ontwikkelen en het eigen personeel op te leiden, bij te scholen en te oefenen.

zorginstellingen² biedt de minister van VWS mogelijkheden om in te grijpen.

Directeur publieke gezondheid

De GHOR staat onder leiding van een directeur publieke gezondheid. De directeur publieke gezondheid is tevens directeur van de in het gebied van de veiligheidsregio gelegen gemeentelijke gezondheidsdienst (GGD). De Wet publieke gezondheid bepaalt dat de GGD-regio's territoriaal congruent moeten zijn aan de veiligheidsregio's.

Afstemming inspecties

De Inspectie VenJ en de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ), onderdeel van het ministerie van VWS stemmen hun toezicht op elkaar af. In onderling overleg doen de inspecties periodiek onderzoek naar de organisatiegraad van de geneeskundige hulpverlening en het niveau van voorbereiding van de betrokken partijen.

Toezicht en naleving

In het Besluit veiligheidsregio's en het Besluit personeel veiligheidsregio's worden eisen gesteld waaraan de veiligheidsregio (inclusief de GHOR) moet voldoen. De Inspectie Veiligheid en Justitie (Inspectie VenJ) van het ministerie van VenJ houdt hier toezicht op.

De directeur publieke gezondheid stelt periodiek het bestuur van de veiligheidsregio op de hoogte van het niveau van de voorbereidingen van de zorginstellingen. Indien een instelling zich onvoldoende voorbereidt, treedt het bestuur in overleg met deze instelling. De voorzitter van de veiligheidsregio kan, indien hij geen verbetering constateert, de desbetreffende instelling een schriftelijke aanwijzing geven. Mocht de instelling hieraan geen gevolg geven, dan kan de voorzitter de minister van VWS verzoeken de nodige maatregelen te nemen. De Kwaliteitswet

Infectieziekten

In de Wet publieke gezondheid (Wpg) is geregeld dat het bestuur van de veiligheidsregio verantwoordelijk is voor de voorbereiding op de bestrijding van grootschalige infectieziekten (de zogeheten A-ziekten). De Minister van VWS kan, zonodig, ook de voorzitter of het bestuur van de veiligheidsregio aansturen. De GGD is daarbij verantwoordelijk voor de inhoudelijke advisering en aanpak en de GHOR heeft de taak in coördinatie en aansturing van de zorgpartijen. Tijdens- ramp- of crisissituaties, ook wel de warme fase genoemd, heeft de burgemeester een rol bij de uitvoering van de infectieziektebestrijding. Hij geeft namelijk op grond van de Wpg (artikel 6, lid 2) leiding aan de bestrijding van een plaatselijke infectieziekte-epidemie.

Hierbij kan hij gebruikmaken van:

- specifieke bevoegdheden uit de Wpg (hoofdstuk V)

² Er ligt een wetsvoorstel Wet cliëntenrechten zorg (Wcz) bij het parlement. Met de Wcz wil het kabinet de rechtspositie van de cliënt versterken en verduidelijken. De wet geeft cliënten recht op goede zorg. De Wcz regelt ook de verantwoordelijkheden van zorgaanbieders voor de kwaliteit van zorg. De Wcz moet de Kwaliteitswet zorginstellingen vervangen.

- noodbevoegdheden uit de Gemeentewet (hoofdstuk IX).

Heeft de ramp of crisis een meer dan plaatselijke betekenis, dan is niet een lokale burgemeester maar de voorzitter van de veiligheidsregio *bij uitsluiting* bevoegd om in de betrokken gemeenten de noodbevoegdheden van de burgemeesters toe te passen (Wvr, artikel 39).

6

De meldkamer

(artikel 35 WvR)

- Het bestuur van de veiligheidsregio heeft de beschikking over een meldkamer die ingesteld is en in stand wordt gehouden voor de brandweertaak, de geneeskundige hulpverlening, het ambulancevervoer en de politietaak. Voor de laatste twee geldt dat het korpschef zorg draagt voor het in stand houden van het politiedeel en de Regionale ambulancevoorziening voor het ambulancedeel van de meldkamer;
- De meldkamer heeft als taak het ontvangen, registreren en beoordelen van alle acute hulpvragen voor de brandweer, de geneeskundige hulpverlening, het ambulancevervoer en de politie, het bieden van een adequaat hulpaanbod en het begeleiden en coördineren van hulpdiensten;
- De meldkamer staat onder leiding van een directeur. Deze is benoemd door het bestuur van de veiligheidsregio, na overleg met het bestuur van de Regionale ambulancevoorziening en de door de korpschef politie aangewezen ambtenaar van politie;
- Het bestuur van de veiligheidsregio de korpschef en de hoofdofficier van justitie maken in een convenant afspraken over beheer en gebruik van de meldkamer;
- Als besturen van verschillende regio's gebruik maken van één meldkamer, dan moeten er schriftelijke afspraken worden gemaakt tussen de betrokken besturen van veiligheidsregio's, de korpschef ende regionale ambulancevoorzieningen..

De Wet veiligheidsregio's gaat uit van een gemeenschappelijke meldkamer waarin de werkzaamheden gecoloekeerd worden uitgevoerd. Dit betekent:

- een gemeenschappelijke huisvesting;
- gebruik van ondersteunende systemen;
- en zoveel mogelijk afstemming van de werkprocessen.

Het bestuur van de veiligheidsregio draagt niet alleen zorg voor het instellen van een gemeenschappelijke meldkamer, maar is ook verantwoordelijk voor de instandhouding. Dit betekent dat het veiligheidsbestuur algemene beheersverantwoordelijkheid heeft ter ondersteuning van de monodisciplinaire processen van politie, brandweer, ambulance en GHOR. Het bestuur van de Regionale Ambulancevoorziening (RAV) en de korpschef politie dragen ieder zorg voor het in stand houden van de bedrijfsvoering van hun eigen deel van de gemeenschappelijke meldkamer. Algemene zaken van de meldkamer, zoals huisvesting, het gebruik van een systeem en de wijze van samenwerken, worden door het bestuur van de veiligheidsregio bepaald in overleg met de andere besturen. Ter behartiging van deze zaken stelt het bestuur een directeur meldkamer aan. Het bestuur van de veiligheidsregio benoemt (en ontslaat) de directeur van de meldkamer. Het bestuur doet dit nadat het bestuur van de Regionale ambulancevoorziening en de door de korpschef daartoe aangewezen ambtenaar van politie in de gelegenheid zijn gesteld advies uit te brengen.

Vanuit elke sectorale verantwoordelijkheid kunnen eisen worden gesteld aan de kwaliteit van het personeel en aan de monodisciplinaire processen van de sectoren. De directeur draagt er zorg voor dat de meldkamer operationeel is in zowel reguliere omstandigheden als in ramp- en crisissituaties.

De minister van VenJ kan bij Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) eisen stellen aan prestaties en systemen, zoals de minister van VWS op basis van de Wet ambulancezorg eveneens eisen kan stellen. De eisen die bij AMvB worden gesteld aan het politiedeel van de meldkamer vinden hun grondslag in de Politiewet 2012.

Regio's kunnen ook gezamenlijk gebruik maken van één bovenregionale meldkamer. Het convenant tussen de besturen van de veiligheidsregio's, de korpschef en de regionale ambulancevoorzieningen bevat in elk geval afspraken over de locatie, het beleid en beheer, de financiën, de prestaties, ondersteunende systemen en de samenwerking van politie met brandweer, GHOR en ambulancezorg. Een onderdeel van de meldkamer is de 112-centrale. De korpschef is verantwoordelijk voor het in stand houden van deze centrale, aldus het Besluit 112-alarmcentrales.

In lokale crisissituaties heeft de burgemeester ten aanzien van de drie disciplines het gezag over de meldkamer, waarbij echter ook de (hoofd)officier van justitie gezagsdrager is indien er opsporingsbelangen in het geding zijn. De burgemeester kan aanwijzingen geven aan de ambulancevervoerder, wanneer hij dat om redenen van openbare orde nodig acht. Bij een bovenlokale ramp of crisis krijgt de voorzitter van de veiligheidsregio deze bevoegdheid.

In 2010 is bij de vorming van kabinet Rutte bepaald dat er in Nederland een meldkamerorganisatie komt op maximaal tien locaties. De meldkamerorganisatie valt onder de minister van VenJ. Uiterlijk in 2017 moet deze reorganisatie zijn beslag hebben gekregen. Niet het bestuur van de veiligheidsregio maar de minister van VenJ is dan verantwoordelijk voor het instellen en in stand houden van de meldkamer.

7

Coördinerend functionaris

(artikel 36 Wv)

- **Het bestuur van de veiligheidsregio wijst een functionaris aan die is belast met de coördinatie van de maatregelen en voorzieningen die de gemeenten treffen met het oog op een ramp of crisis.**

De coördinatie van het voorbereiden en uitvoeren van de processen bevolkingszorg, ook wel gemeentelijke processen genoemd (zoals voorlichting, alarmering en uitvaartverzorging) bij de rampenbestrijding en crisisbeheersing vindt steeds meer plaats op regionaal niveau. De veiligheidsregio is verantwoordelijk voor het voorbereiden van deze processen. Hierbij is de inbreng van de gemeenten onontbeerlijk. Om te zorgen voor een goede organisatie, werkwijze, taakverdeling en verantwoordelijkheids- en bevoegdheidsverdeling van de gemeentelijke processen wijst het veiligheidsbestuur in nauw overleg met de gemeenten een coördinerende functionaris aan. Meestal is dit een gemeentesecretaris van één van de inliggende gemeenten.

8

Landelijke doelstellingen

(artikel 37 en 38 Wvr)

- **De minister kan landelijke doelstellingen vaststellen ten aanzien van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing.**

De minister kan landelijke doelen stellen ten aanzien van de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Deze landelijke doelen worden verwerkt in de beleidsplannen. Het Veiligheidsberaad is voor het vaststellen van de landelijke doelstellingen het eerste aanspreekpunt voor de minister. Landelijke doelen kunnen bijvoorbeeld gesteld worden als er nationale of internationale belangen in het geding zijn, zoals een griep пандemie of de bestrijding van bepaalde crisistypen, bijvoorbeeld een overstroming, die (vrijwel) het hele land raken. Ook kan zo prioriteit worden gegeven aan bepaalde aspecten van de preparatie, bijvoorbeeld het multidisciplinair oefenen.

9

Bovenlokale rampen en crises

(artikel 39 t/m 44 Wvr)

Over een bovenlokale ramp of crisis is in de Wet veiligheidsregio's het volgende vastgelegd:

- eenhoofdig gezag: de voorzitter van het bestuur van de veiligheidsregio's
- heeft de bevoegdheden van de burgemeester;
- roept een regionaal beleidsteam (RBT) bijeen;
- wijst een regionaal operationeel leider (ROL) aan;
- is voorzitter van het RBT.
- stuurt regionaal operationeel leider aan;
- kan een verzoek tot bijstand aan de minister van VenJ doen bij een tekort aan regionale capaciteit.

Als een ramp of crisis meerdere gemeenten treft (of er is ernstige vrees voor het ontstaan daarvan) is de voorzitter van de veiligheidsregio bij uitsluiting bevoegd een aantal taken en bevoegdheden uit te voeren ten aanzien van de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Dit eenhoofdige gezag is tot stand gekomen omdat het juist bij bovenlokale rampen en crises zo belangrijk is dat de hiërarchische verhoudingen helder zijn. Hoe ingewikkelder de situatie, des te groter het belang van een eenvoudige bevelsstructuur. Zonder een eenduidige gezagsstructuur bij bovenlokale rampen en crises bestaat het gevaar van stagnatie in de besluitvorming over de te nemen maatregelen en van miscommunicatie in de bevelslijnen naar en van de betrokken organisaties.

De voorzitter van de veiligheidsregio is tevens voorzitter van het RBT en overlegt in ieder geval met de burgemeesters van de betrokken gemeenten over het beleid en de besluiten die nodig zijn in het kader van de uitoefening van het bovenlokale gezag, tenzij de vereiste spoed zich daartegen verzet. In de Wet veiligheidsregio's, artikel 40 wordt uitgebreid beschreven op welke wijze de voorzitter veiligheidsregio na afloop van een ramp of crisis van meer dan plaatselijke betekenis, verslag uitbrengt aan de raden van de getroffen gemeenten.

Regionaal beleidsteam (RBT) en regionaal operationeel team (ROT)

De voorzitter van de veiligheidsregio roept bij bovenlokale rampen of crises het RBT bijeen. Het RBT bestaat in ieder geval uit de burgemeesters van de getroffen gemeenten en de hoofdofficier van justitie (in verband met de stafrechtelijke handhaving van de rechtsorde). Afhankelijk van de concrete omstandigheden nodigt de voorzitter ook andere bestuurders en crisispartners uit deel te nemen aan de vergaderingen van het RBT.

De voorzitter van het betrokken waterschap wordt eveneens uitgenodigd, en kan desgewenst aan de vergaderingen van het RBT deelnemen vanuit zijn verantwoordelijkheid voor watergerelateerde rampen en crises. De voorzitter nodigt alle functionarissen uit van wie de aanwezigheid in verband met de omstandigheden van belang is, deel te nemen aan de vergadering. Zoals de commandant Regionaal Militair Commando, vertegenwoordigers van de provincie, regionale inspecteurs van I&M, de rijkshavenmeester, hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat.

Het RBT is bij uitstek het gremium voor gezamenlijk overleg over de maatregelen die de voorzitter en de crisispartners nemen om de ramp of crisis te bestrijden; ieder vanuit de eigen verantwoordelijkheden en bevoegdheden. Het doel van het RBT-overleg is om waar nodig tot afstemming en coördinatie te komen. Het RBT neemt als zodanig geen besluiten.

In geval van een ramp of crisis van meer dan plaatselijke betekenis ziet de commissaris der Koningin toe op de samenwerking in het regionaal beleidsteam en kan daartoe aanwijzingen geven. De cdK kan eveneens in geval van een ramp of crisis van meer dan regionale betekenis, of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, de voorzitter van de veiligheidsregio, zo mogelijk na

overleg met hem, een aanwijzing geven over het te voeren beleid. De cdK doet dit onder verantwoordelijkheid van de minister van VenJ. Voor nadere informatie zie deel II, ambtsinstructie cdK.

De voorzitter van het RBT stuurt de regionaal operationeel leider (ROL) aan, die op zijn beurt het regionaal operationeel team (ROT) leidt. In het ROT hebben de operationeel leidinggevenden van de politie, brandweer, GHOR en eventueel andere betrokken operationele diensten, zitting. De ROL geeft leiding aan het gecoördineerde optreden en zorgt dat de besluiten van de voorzitter van de veiligheidsregio worden uitgevoerd. De adviezen vanuit het ROT worden via de ROL voorgelegd aan het RBT.

Samenwerking met andere crisispartners

Het bestuur van de veiligheidsregio werkt met diverse partijen nauw samen, zoals waterschappen, het OM en andere overheidsdiensten (waaronder Rijkswaterstaat en het Regionaal Militair Commando). Deze partijen worden aangeduid als crisispartners. Daarnaast zijn er ook private partijen die door hun essentiële functie in de samenleving, hun expertise en capaciteiten een belangrijke rol kunnen spelen bij de crisisbeheersing. Hierbij kan gedacht worden aan: ziekenhuizen, de Koninklijke Nederlandse Reddingsmaatschappij (KNRM), de Koninklijke Nederlandse Bond tot het Redden van Drenkelingen (KNBRD), ProRail, de Nederlandse Spoorwegen en andere bedrijven binnen de vitale sectoren zoals nutsbedrijven (energie, gas), drinkwaterbedrijven en de (petro-)chemische industrie. Doel van de samenwerking is dat alle partijen gezamenlijke voorbereidingen treffen en dat de aanpak van een ramp of crisis gecoördineerd tot stand komt. Uitgangspunt

daarbij is dat de wettelijke taken en bevoegdheden van alle betrokkenen intact blijven.

De crisispartners worden bij essentiële onderdelen betrokken. Afhankelijk van taak, positie en situatie betreft het de volgende onderdelen:

- Deelname – op uitnodiging – aan de vergaderingen van het bestuur van de veiligheidsregio;
- Deelname aan periodieke vergaderingen met alle crisispartners;
- Deelname aan de vergaderingen van het RBT;
- Kenbaar maken van de zienswijze op het regionaal risicoprofiel;
- Afstemming in de planvorming;
- Afspraken over operationele prestaties;
- Afspraken over oefenen.

Het contact tussen de crisispartners en het bestuur van de veiligheidsregio komt tot stand in een vergadering die het veiligheidsbestuur één of meer keren per jaar organiseert. In deze vergadering(en) kunnen gemeenschappelijke thema's aan de orde worden gesteld. In ieder geval worden de risico's in de veiligheidsregio tijdens dit overleg besproken.

Op 5 januari 2011 was er bij het bedrijf Chemie-Pack in Moerdijk een grote brand. Uiteindelijk verwoestte de brand vrijwel het gehele bedrijf en twee bedrijfshallen van een naburig bedrijf. Als gevolg van de brand ontstond een rookwolk die over een deel van Nederland trok en grote maatschappelijke onrust tot gevolg had. Bij de brand bleek dat de samenwerking tussen regio's onderling en tussen rijk en regio's bij een bovenregionaal incident verbeterd kon worden.

Het Veiligheidsberaad en de Minister van VenJ hebben naar aanleiding van deze brand een werkgroep ingesteld die met een advies zou moeten komen over de bovenregionale samenwerking. In april 2012 heeft de bestuurlijke werkgroep Bovenregionale Samenwerking haar advies aangeboden.

Hoofdpunten advies:

1. **Eenheid van doctrine** met betrekking tot opschaling en interregionale leiding en coördinatie. Dit houdt onder andere in dat bij een bovenregionale ramp of crisis alle betrokken regio's in dezelfde mate moeten opschalen (GRIP-4) en de veiligheidsregio waar het brongebied zich bevindt, de leiding heeft in de crisisbeheersing.
2. **Eén aanspreekpunt op rijksniveau** voor het faciliteren van regio's door landelijke diensten: het Nationaal Crisis Centrum (NCC)
3. Helderheid over de situaties die **rijkssturing** behoeven: wanneer een ramp of crisis het regionale overstijgt of als de schaal van de crisisaanpak op nationaal niveau ligt, neemt de rijksoverheid aspecten van sturing op zich. Dan is er sprake van een **GRIP-5** situatie.
4. **Eenduidigheid in crisiscommunicatie**: degene die aanstuurt draagt ook zorg voor de afstemming, met inachtneming van de afstemmingsrol tussen de functionele kolommen die het NCC kan vervullen. De rijksoverheid en de veiligheidsregio's werken gezamenlijk aan de verdere professionalisering (en harmonisering) van crisiscommunicatie. Het NCC vervult hierin een initiërende en stimulerende rol.

De werkgroep sloot haar advies af met een uitwerkingsagenda, met daarbij de aanbeveling om deze binnen zes maanden uit te werken in concrete voorstellen. Voor het eind van 2012 zal deze uitwerking gereed moeten zijn. In 2013 volgt de implementatie.

10

Informatie en communicatie

(artikel 45 t/m 50Wvr)

- De veiligheidsregio's dragen gemeenschappelijk zorg voor in ieder geval de inrichting van een uniforme informatie- en communicatievoorziening;
- Het Veiligheidsberaad bevordert de uitvoering hiervan;
- De minister van VenJ kan maatregelen treffen ten aanzien van gebruik en beveiliging en frequentievoorzieningen;
- De minister van VenJ draagt er zorg voor dat alle staten die door een ramp of crisis op Nederlands grondgebied kunnen worden getroffen, ter zake worden geïnformeerd.
- Gedeputeerde staten dragen zorg voor de productie en het beheer van een geografische risicokaart;
- Het bestuur van de veiligheidsregio is verantwoordelijk voor informatievoorziening aan de minister, de cdK, hoofdofficier van justitie en het personeel van de hulpdiensten;
- Het veiligheidsbestuur is tevens verantwoordelijk voor informatievoorziening over rampen en crises die de bevolking kunnen treffen (risicocommunicatie);
- Bij een daadwerkelijke ramp of crisis is de burgemeester verantwoordelijk voor de informatievoorziening aan de bevolking (crisiscommunicatie).

De besturen van de veiligheidsregio's dragen gemeenschappelijk zorg voor in ieder geval de inrichting van een uniforme informatie- en communicatievoorziening. Het Veiligheidsberaad bevordert de uitvoering hiervan. De besturen kunnen daarvoor een gemeenschappelijke regeling treffen, waarbij een openbaar lichaam wordt ingesteld.

Risicokaart

Gedeputeerde staten dragen zorg voor de productie en het beheer van een geografische kaart waarop de in de veiligheidsregio aanwezige

risico's zijn aangeduid, op basis van het risicoprofiel. De colleges van B&W in de provincie en de directeur-generaal van het Rijksinstituut voor volksgezondheid en milieu leveren daartoe de nodige gegevens.

Maatregelen door de minister van VenJ

Over de informatie- en communicatievoorzieningen, het gebruik ervan evenals over de informatiebeveiliging kan de minister van VenJ regels geven. Ook kan de minister frequenties toewijzen voor de overdracht van gegevens door middel van deze voorzieningen (artikel 21 Wvr).

Informatievoorziening aan de minister, de commissaris der Koningin, de hoofdofficier van justitie en het personeel

Het bestuur van de veiligheidsregio is verantwoordelijk voor de informatievoorziening aan de minister, de cdK en de hoofdofficier van justitie over de rampen en crises die de bevolking of het milieu in een regio kunnen treffen. Ook heeft het bestuur de taak om het personeel, dat betrokken is bij het bestrijden van rampen en crises in hun regio, te voorzien van informatie. Evenals over de risico's die hun inzet bij die bestrijding kan hebben voor hun gezondheid en welke voorzorgsmaatregelen het bestuur hiervoor heeft getroffen. De burgemeester is verantwoordelijk voor het informeren van het betrokken personeel tijdens de bestrijding van een ramp of crisis.

Informatievoorziening aan de bevolking

Het bestuur van de veiligheidsregio is verantwoordelijk voor de informatievoorziening aan de bevolking over de rampen en crises die een regio kunnen treffen. Ook informeert het bestuur de bevolking over de maatregelen die zijn getroffen om een ramp of crisis te voorkomen of te bestrijden of beheersing hiervan en over de daarbij te volgen gedragslijn.

Het veiligheidsbestuur kan daarbij (zowel voor als tijdens een crisis) gebruik maken van de kennis en middelen op het gebied van risico- en crisiscommunicatie van het Nationaal Crisiscentrum (NCC), dat op nationaal niveau aanspreekpunt is voor bestuurders tijdens een crisis.

Risicocommunicatie

Het bestuur van de veiligheidsregio heeft de verantwoordelijkheid voor de informatievoorziening aan burgers over de rampen en crises die de bevolking en het milieu kunnen treffen en over de maatregelen die de overheid heeft getroffen ter voorkoming en bestrijding ervan. Dit laat onverlet de verantwoordelijkheden van een vakminister om binnen zijn domein specifieke informatie over mogelijke crises te geven. Communicatie dient een bijdrage te leveren aan de weerbaarheid en zelfredzaamheid van de bevolking. De risicocommunicatie dient te zijn gebaseerd op het risicoprofiel. In het beleidsplan staat hoe de risicocommunicatie binnen de regio wordt vormgegeven.

Crisiscommunicatie

Bij een daadwerkelijke ramp of crisis zorgt de burgemeester ervoor dat de getroffen bevolking in zijn gemeente op de juiste wijze wordt geïnformeerd en geeft hij onder meer de te volgen gedragslijn aan. Als de ramp of crisis een bovenlokaal karakter heeft, dan wordt de crisiscommunicatie in het RBT gecoördineerd. In het beleidsplan staat beschreven hoe de crisiscommunicatie binnen de veiligheidsregio wordt vormgegeven.

11

Bijstand

(artikel 51 WvR)

- **De voorzitter van een veiligheidsregio kan in geval van een brand, ramp of crisis of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan bijstand verzoeken aan de minister. Hij stelt de cdK hiervan in kennis.**
- **De minister kan de Regionale ambulancevoorzieningen een aanwijzing geven over de inzet van ambulances.**
- **In afwijking van het eerste lid kan de voorzitter van een veiligheidsregio een verzoek rechtstreeks richten tot de voorzitter van een aangrenzende regio, mits de crisisplannen van beide regio's afspraken daaromtrent omvatten en er sprake is van spoed. De voorzitter stelt van zijn verzoek de minister en de cdK in kennis.**

Bijstand is een specifieke vorm van tijdelijke steunverlening en kan zowel personeel als materieel betreffen. De bijstand wordt verleend aan een veiligheidsregio in het kader van het bestrijden of beheersen van een brand, ramp of crisis. Als er onvoldoende regionale capaciteit is, dan doet de voorzitter van het bestuur van de veiligheidsregio een verzoek om bijstand aan de minister van VenJ. De cdK wordt over de bijstandsaanvraag geïnformeerd. Het Landelijk Operationeel Coördinatie Centrum (LOCC) adviseert de minister van VenJ bij dit soort bijstandsaanvragen en is feitelijk belast met het regelen van de operationele uitvoering van de bijstandsverlening.

Het LOCC heeft in dit kader tot doel om bij dreigende en acute crises, grootschalige incidenten en evenementen met een bovenregionaal of nationaal karakter te komen tot een efficiënte en samenhangende inzet van mensen, middelen en expertise van brandweer, politie, GHOR en defensie. Het betreft situaties waarin de regionale grenzen worden overschreden en interregionale en/of internationale bijstand moet worden verleend.

Het LOCC ondersteunt dan de veiligheidsregio's, de cdK's en de minister van VenJ bij alle operationele aspecten. De kerntaak van het LOCC bestaat uit de regievoering op de bijstand of steunverleningverzoeken en de operationele afstemming tussen operationele diensten. Het LOCC draagt in genoemde situaties tevens zorg voor de landelijke operationele informatievoorziening.

Defensie heeft bij de ondersteuning een toegevoegde waarde als structurele veiligheidspartner met specialistische en unieke capaciteiten, waarmee in het buitenland ervaring is opgedaan in het kader van crisisbeheersingsoperaties. De civiel-militaire samenwerking is een belangrijke schakel in het verder vergroten van de nationale veiligheid en de crisisbeheersing in Nederland. Defensie garandeert capaciteiten voor binnenlandse inzet, onder operationele aansturing van het civiele gezag. Tevens beschikt de krijgsmacht over specialistische (militaire) middelen. Via het LOCC en het Nationaal Crisiscentrum (NCC; zie verder hoofdstuk 17) kan de civiel-militaire samenwerking tot stand worden gebracht.

12

Buitengewone omstandigheden

artikel 52 t/m 54 WvR)

- **In geval buitengewone omstandigheden kunnen op voordracht van de minister-president enkele artikelen uit de coördinatiewet in werking worden gesteld.**

Deze paragraaf van de Wet veiligheidsregio's betreft de bevoegdheden in buitengewone omstandigheden. Zij hebben dezelfde strekking als de artikelen 21, 22, 23 en 24 van de Wrzo, met dien verstande dat de toepassing van buitengewone bevoegdheden is verbreed tot crisisbeheersing. Als ultimum remedium kan de minister van VenJ de bevoegdheden van de cdK en van de burgemeester in zijn geheel of gedeeltelijk naar zich toe te trekken. Dit gebeurt alleen wanneer bij koninklijk besluit de relevante wetsartikelen door de minister-president in werking zijn gesteld.

13

Financiële bepalingen

(artikel 55 en 56 Wvr)

De veiligheidsregio wordt gefinancierd uit:

- bijdragen door gemeenten;
- bijdrage vanuit het Rijk.

Gemeentelijke bijdragen

Fysieke veiligheid is in de kern een lokale verantwoordelijkheid en vanwege de noodzakelijke betrokkenheid van de gemeenten zijn de veiligheidsregio's als verlengd lokaal bestuur vormgegeven. Dit is gebaseerd op de Wet gemeenschappelijke regelingen. Dat betekent onder meer dat de gemeenten een financiële bijdrage leveren in de kosten van de regio. De hoogte ervan wordt bepaald op basis van de begroting die het bestuur van de regio maakt. De gemeentelijke bijdrage wordt betaald uit de algemene uitkering die de gemeenten uit het gemeentefonds ontvangen. Indien de gemeente de brandweertaak overdraagt aan de regio (niet wettelijk verplicht), zal de regio de kosten hiervan bij de regio in rekening brengen. De gemeentelijke bijdrage neemt hierdoor toe. Hierbij kan sprake zijn van diverse financieringsvormen, zoals bijvoorbeeld een dienstverleningsovereenkomst tussen de regio en de gemeente.

Bijdrage van het Rijk

Naast de gemeentelijke bijdragen, ontvangen de regio's ook een bijdrage van het Rijk. Hiermee wordt de betrokkenheid van het Rijk bij de rampenbestrijding in financiële zin tot uitdrukking gebracht. De laatste tijd vergroot het aandeel van de gemeenten als gevolg van de regionalisering van de brandweer. Het rijksaandeel in de bekostiging van de veiligheidsregio's is vormgegeven in de Brede Doeluitkering Rampenbestrijding (BDUR). Hiervoor zijn in het Besluit veiligheidsregio's nadere regels gesteld.

De financiële verhouding tussen het Rijk en de regio's heeft drie kenmerken die samenhangen met de hybride financiering van de veiligheidsregio's. In de eerste plaats is de bijdrage bedoeld voor alle onderdelen van het beleid van de veiligheidsregio's en de daarmee gemoeide taken. Binnen de kaders van de wet hebben de regio's bestedingsvrijheid. In de tweede plaats is de bijdrage één ongedeelde lumpsum. Deze is niet gebonden aan de taken van de sectoren brandweer en GHOR en is ook niet kostendekkend op onderdelen van de bedrijfsvoering. Het bestuur is verantwoordelijk voor de allocatie van de middelen en draagt zorg voor een sluitende begroting via de gemeentelijke bijdragen. Het derde kenmerk is dat de verantwoording zich beperkt tot hoofdlijnen, waardoor de administratieve lasten voor de regio's gering zijn. Aansluiting is gezocht bij de regelgeving in het kader van de deregulering.

Overigens is in de Wet veiligheidsregio's wel de mogelijkheid geschapen om aan de bijdrage bepaalde voorwaarden te verbinden. Zoals bijvoorbeeld afspraken over landelijke doelstellingen. Gelet op de kenmerken van de bijdrage zal hier terughoudend mee worden omgegaan. De omvang van de rijksbijdrage heeft de afgelopen jaren een gestage groei gekend, waarmee in financiële zin invulling is gegeven aan het Bestuursakkoord VNG-Rijk om de veiligheidsregio's te versterken. De omvang in 2012 bedraagt ca 130 mln. De totale kosten van de brandweer en rampenbestrijding in Nederland bedraagt per jaar ca. 1,3 mrd.

14

Toezicht

(artikel 57 t/m 65 WvR)

Inspectie Veiligheid en Justitie (Inspectie VenJ):

- **toetst de wijze waarop de veiligheidsregio, het bestuur van het IFV, een gemeente of een ander openbaar lichaam uitvoering geeft aan de taken met betrekking tot de brandweerzorg, de rampenbestrijding en crisisbeheersing;**
- **doet onderzoek naar incidenten, tenzij de Onderzoeksraad voor veiligheid een onderzoek instelt;**
- **heeft toezicht op de kwaliteit van opleidingen.**

De veiligheidsregio's dienen te voldoen aan de eisen uit de Wet veiligheidsregio's en de daarop gebaseerde besluiten, zoals het Besluit veiligheidsregio's. De Inspectie VenJ, van het ministerie van VenJ toetst periodiek in hoeverre de voorbereiding op de rampenbestrijding en crisisbeheersing per veiligheidsregio op orde is.

De Inspectie VenJ onderzoekt periodiek het niveau van de rampenbestrijding in Nederland. Als vervolg op de 'Staat van de rampenbestrijding' van april 2010 en in aanloop naar de volgende 'Staat van de rampenbestrijding' begin 2013 is in mei 2012 een tussenrapportage verschenen. Deze tussenrapportage geeft op hoofdlijnen een overzicht van de ontwikkelingen op het terrein van de rampenbestrijding en crisisbeheersing en geeft vooral het **landelijke beeld** van de voorbereidingen op de rampenbestrijding en crisisbestrijding weer.

De Inspectie VenJ concludeert dat de veiligheidsregio's stappen vooruit maken in de voorbereiding op de rampenbestrijding, maar dat het minimumniveau zoals beschreven in de Wet het Besluit nog niet in de volle omvang behaald wordt. Het merendeel van de regio's haalt dit niveau bijna, maar een aantal zal nog (op enkele punten soms flinke) stappen moeten maken. Op het punt van multidisciplinair oefenen is een lichte teruggang waar te nemen.

De belangrijkste aanbeveling van de Inspectie aan de *veiligheidsregio's* is om nog een inspanning te

leveren om per 1 januari 2013 te kunnen voldoen aan alle eisen die in de Wet en het besluit zijn opgenomen.

Tussentijds toetst de Inspectie VenJ de voortgang in de veiligheidsregio's. Ook houdt de inspectie naar aanleiding van actualiteiten en andere ontwikkelingen thematische onderzoeken. De bevindingen daaruit worden meegenomen in een tussentijdse stand van zaken eind 2011.

Toezicht door de Inspectie VenJ kan periodiek en voor verschillende onderdelen plaatsvinden.

Bijvoorbeeld naar de wijze waarop een veiligheidsregio, een gemeente of ander openbaar lichaam uitvoering geeft aan de volgende taken: het voorkomen van, het voorbereiden op en het bestrijden en beheersen van een brand, ramp of crisis. De Inspectie VenJ oefent daarbij een signalerend toezicht uit.

Het toezicht van de Inspectie VenJ valt onder de verantwoordelijkheid van de minister van VenJ. De inspectie rapporteert haar bevindingen aan de minister van VenJ en zendt de rapportages naar de commissarissen der Koningin. Om de gewenste effecten te bereiken stuurt de Inspectie VenJ haar rapportages overigens ook naar alle bestuurlijk verantwoordelijken, democratische controleorganen en andere belanghebbenden.

Interventie

Als de Inspectie VenJ tekortkomingen constateert in de taakuitvoering van een veiligheidsregio, dan wordt dit gerapporteerd aan de minister van VenJ. De eerste verantwoordelijkheid om deze geconstateerde gebreken op te lossen, ligt bij het bestuur van de betrokken veiligheidsregio.

Indien de regio in gebreke blijft, kan de cdK als uiterste middel een aanwijzing geven. De cdK geeft een aanwijzing in de hoedanigheid van rijksorgaan. De cdK geeft deze aanwijzing slechts met instemming van de minister van VenJ.

15

De paragrafen 15 en 16 van de Wet veiligheidsregio's worden in deze brochure niet behandeld. Graag verwijzen wij u naar de geconsolideerde tekst van de Wet veiligheidsregio's in deel II van deze brochure.

Paragraaf 15 Wvr: Binnentreden
(art. 62 Wvr)

Paragraaf 16 Wvr: Sancties
(art. 63 tm 65 Wvr)

De rol van de cdK is vastgelegd in de Ambtsinstructie commissaris van de Koning.

16

Instituut Fysieke Veiligheid

(artikelen 66-75a Wv)

- **Er is een Instituut Fysieke Veiligheid (IFV)**
- **Het IFV heeft een aantal wettelijke taken op het gebied van de brandweezorg, de rampenbestrijding, de crisisbeheersing en de geneeskundige hulpverlening. Daarnaast kan het IFV namens de veiligheidsregio's gemeenschappelijke werkzaamheden uitvoeren. Tot slot kan het IFV wettelijk toegestane werkzaamheden verrichten voor derden.**

Sinds het kabinetsstandpunt veiligheidsregio's in 2004 heeft de regionale samenwerking in het veiligheidsdomein een sterke ontwikkeling doorgemaakt. Op het gebied van brandweezorg, rampenbestrijding en crisisbeheersing en geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen (GHOR) werd de samenwerking in regionaal verband steeds intensiever. Deze nieuwe bestuurlijke constellatie geeft ook een stevige basis voor intensievere samenwerking tussen de veiligheidsregio's onderling.

Daarnaast hebben ontwikkelingen op rijksniveau tot de wens geleid te komen tot een nieuwe organisatie. Dat leidde ertoe dat het Nederlands instituut fysieke veiligheid (Nifv) en het Nederlands bureau brandweereexamens (Nbbe) en taken die door het ministerie werden uitgevoerd (de Landelijke Faciliteit Rampenbestrijding en Landelijk Management Development Brandweer) werden gebundeld in één organisatie. Door deze bundeling ontstaat een krachtige organisatie die het fysieke veiligheidsveld over de volle breedte kan ondersteunen.

Het Instituut krijgt rechtspersoonlijkheid, verricht wettelijk opgedragen taken, en het bestuur wordt met openbaar gezag bekleed (in verband met het vaststellen van examenuitslagen). Daarmee wordt het bestuur van het IFV, dat wordt gevormd door de 25 voorzitters van de veiligheidsregio's, een zelfstandig bestuursorgaan op het niveau van de veiligheidsregio's. Met deze vormgeving wordt aangesloten bij het verlengd lokaal bestuur, dat het uitgangspunt is van de Wet veiligheidsregio's.

De wettelijke taken van het IFV zijn:

- het verzorgen van officiersopleidingen voor de brandweer en het ontwikkelen van lesstof, oefenstof en leerstof voor beide soorten opleidingen;
- het zorgen voor de ontwikkeling, de uitvoering, de organisatie en de afneming van een examen;
- het geven van vrijstellingen en certificaten voor brandweeropleidingen;
- het ontwikkelen en in stand houden van expertise door middel van het verzamelen en beheren van relevante kennis en zo nodig door het verrichten van toegepast wetenschappelijk onderzoek op het gebied van de brandweezorg, de rampenbestrijding, de crisisbeheersing en de geneeskundige hulpverlening;
- het ter beschikking stellen van de verzamelde informatie en expertise aan organisaties die werkzaam zijn op het gebied van de brandweezorg, de rampenbestrijding, de crisisbeheersing en de geneeskundige hulpverlening;
- het verwerven, beheren en aan de veiligheidsregio's zo nodig ter beschikking stellen van materieel, uitrusting en telecommunicatievoorzieningen;
- het verwerven, beheren en zo nodig aan de politie ter beschikking stellen van bijzonder materieel en bijzondere uitrusting ten behoeve van de uitvoering van de politietaak.

17

Sturing rijksoverheid

(samenvoegsel van diverse artikelen uit de WvR - volgt niet de opbouw van de wet)

De rijksoverheid kan verschillende eisen en regels aan de veiligheidsregio's stellen, zoals:

- **landelijke kwaliteitseisen, waarborg minimaal kwaliteitsniveau**
- **regels over de samenwerking tussen veiligheidsregio's, politie en Kmar.**

De rijksoverheid heeft verschillende sturingsmogelijkheden door eisen en regels te stellen aan de veiligheidsregio's.

Regels over samenwerking (artikel 20 Wvr)

De rijksoverheid kan regels stellen ten aanzien van de samenwerking tussen veiligheidsregio's en de politie en de Koninklijke marechaussee (Kmar). Dergelijke regels kunnen bepaalde aspecten of taakgebieden betreffen waarbij uniformiteit van de uitvoering essentieel is en de totstandkoming van verschillende convenanten tussen betrokken partners niet adequaat is.

Regels betreffende de KMar zullen in overeenstemming met de minister van Defensie worden geformuleerd.

Landelijke coördinatie bij crises

(artikelen 39 t/m 44 en 52 t/m 54 Wvr)

Bij een landelijke crisis kunnen ministers gemeenten taken opdragen. Dit is bijvoorbeeld gebeurd bij de griepdemonie in 2009, waarbij de minister van VWS burgemeesters opdracht gaf tot het organiseren van een griepvaccinatie voor kinderen. Veiligheidsregio's kunnen bij de uitvoering van deze taken worden betrokken.

Tijdens bovenregionale of nationale crises, die meerdere ministers aangaan, wordt de bestuurlijke coördinatie overgenomen door het Nationaal Crisiscentrum (NCC). Het NCC coördineert de totstandkoming van de besluitvorming door de ministeriële commissie Crisisbeheersing (MCCB) en de landelijke crisiscommunicatie - via het Nationaal Voorlichtingscentrum. Het NVC is hierbij het informatieknoppunt voor alle bestuurlijke vragen over crisisbeheersing voor veiligheidsregio's, gemeenten, provincies en andere veiligheidspartners. De veiligheidsregio is een belangrijke partner in de informatie-uitwisseling tussen het Rijk en de gemeenten. De minister van VenJ kan, indien het algemeen belang dit dringend eist, bevoegdheden, geheel of ten dele aan zich trekken dan wel een andere autoriteit daarmee geheel of ten dele belasten (artikel 53 en 54 Wvr).

Bij een nationale crisis, bijvoorbeeld bij een terroristische aanslag, kan het LOCC uitgebreid worden (opschaling) tot de zogeheten Landelijke Operationele Staf (LOS). Deze heeft de taak namens de bij de nationale crisis betrokken operationele diensten een gezamenlijk operationeel advies te leveren. Dit advies kan betrekking hebben op de beschikbaarheid van mensen en middelen ten behoeve van nationale rampenbestrijding en crisisbeheersing en op de operationele uitvoerbaarheid en consequenties van bestuurlijke besluiten. De LOS is gekoppeld aan de ministeriële commissie Crisisbeheersing. Uitgebreide informatie over de verantwoordelijkheden en rollen die verschillende instanties en overheden hebben bij het bestrijden van crises is te vinden in het Nationaal Handboek Crisisbesluitvorming (NHC).

18

De paragrafen 19 en 20 van de Wet veiligheidsregio's worden in deze brochure niet behandeld. Graag verwijzen wij u naar de geconsolideerde tekst van de Wet veiligheidsregio's in deel II van deze brochure.

Paragraaf 19 Wvr: Invoerings- en overgangsbepalingen (art. 76 t/m 80 Wvr)

Paragraaf 20 Wvr: Slotbepalingen (art. 81 en 82 Wvr)

19

Bijlage

Algemeen gehanteerde afkortingen

AMvB	Algemene Maatregel van Bestuur
Bp	Besluit personeel veiligheidsregio's
BDUR	Brede Doeluitkering Rampenbestrijding
BRZO	Besluit Risico's Zware Ongevallen
Bvr	Besluit veiligheidsregio's
cdK	commissaris der Koningin
EZ	Ministerie van Economische Zaken
GGD	Gemeentelijke Gezondheidsdienst
GHOR	Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie in de Regio
HOvJ	Hoofdofficier van Justitie
I&M	Ministerie van Infrastructuur en Milieu
IFV	Instituut Fysieke veiligheid
IGZ	Inspectie voor de Gezondheidszorg
IVenJ	Inspectie Veiligheid en Justitie
Kmar	Koninklijke marechaussee
KNBRD	Koninklijke Nederlandse Bond tot het Redden van Drenkelingen
KNRM	Koninklijke Nederlandse Reddingsmaatschappij
LOCC	Landelijk Operationeel Coördinatiecentrum
LOS	Landelijke Operationele Staf
MCCB	Ministeriële commissie Crisisbeheersing
MKZ	Mond- en klauwzeer
NCC	Nationaal Crisiscentrum
NHC	Nationaal Handboek Crisisbesluitvorming
NVC	Nationaal Voorlichtingscentrum
OM	Openbaar Ministerie
RAV	Regionale Ambulancevoorziening
RBR	Regionaal Beheersplan Rampenbestrijding
RBT	Regionaal beleidsteam
ROL	Regionaal operationeel leider
ROT	Regionaal operationeel team
VenJ	Ministerie van Veiligheid en Justitie
VNG	Vereniging van Nederlandse Gemeenten
VWS	Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
Wcz	Wet cliëntenrechten zorg
Wgr	Wet gemeenschappelijke regelingen
Wpg	Wet publieke gezondheid
Wrzo	Wet rampen en zware ongevallen
Wvr	Wet veiligheidsregio's

Enkele definities

Ramp: een zwaar ongeval of andere gebeurtenis waarbij het leven en de gezondheid van veel personen, het milieu of grote materiële belangen in ernstige mate zijn geschaad of worden bedreigd. Een gecoördineerde inzet van diensten of organisaties van verschillende disciplines is vereist om de dreiging weg te nemen of de schadelijke gevolgen te beperken.

Rampenbestrijding: het geheel van maatregelen en voorzieningen, met inbegrip van de voorbereiding daarop, dat het gemeentebestuur of het bestuur van een veiligheidsregio treft met het oog op een ramp, het voorkomen van een ramp en het beperken van de gevolgen van een ramp.

Crisis: een situatie waarin een vitaal belang van de samenleving is aangetast of dreigt te worden aangetast.

Crisisbeheersing: het geheel van maatregelen en voorzieningen, met inbegrip van de voorbereiding daarop, dat het gemeentebestuur of het bestuur van een veiligheidsregio in een crisis treft ter handhaving van de openbare orde, indien van toepassing in samenhang met maatregelen en voorzieningen die op basis van een bij of krachtens enige andere wet toegekende bevoegdheid ter zake van een crisis worden getroffen.

Meer informatie

Deze brochure is een uitgave van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Deel I biedt algemene informatie over de Wet veiligheidsregio en volgt daarbij de indeling van de wet. Deel II bestaat uit de geconsolideerde tekst van de Wet veiligheidsregio's.

Sinds mei 2009 geven Veiligheidsberaad en VenJ in samenwerking met brandweer, GHOR, VNG en politie de informatiekrant 'De Veiligheidsregio' uit. Het Veiligheidsberaad wordt ondersteund door het Bureau Veiligheidsberaad. Het Bureau vormt tevens het aanspreekpunt voor de veiligheidsregio's en gemeenten. Voor meer informatie over de samenstelling en prioriteiten van het Veiligheidsberaad en het Bureau Veiligheidsberaad kunt u contact opnemen met het secretariaat via info@veiligheidsberaad.nl. Of kijk op www.veiligheidsberaad.nl

Deel 2

Wet van 11 februari 2010, houdende bepalingen over de brandweezorg, de rampenbestrijding, de crisisbeheersing en de geneeskundige hulpverlening (Wet veiligheidsregio's)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is om de brandweezorg, de rampenbestrijding, de crisisbeheersing en de geneeskundige hulpverlening, met behoud van lokale verankering bestuurlijk en operationeel op regionaal niveau te integreren, teneinde een doelmatige en slagvaardige hulpverlening te verzekeren, mede op basis van een gecoördineerde voorbereiding, en daartoe veiligheidsregio's in te stellen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

In deze wet en de daarop rustende bepalingen wordt verstaan onder:

Onze Minister: Onze Minister van Veiligheid en Justitie;

veiligheidsregio: een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 9;

ramp: een zwaar ongeval of een andere gebeurtenis waarbij het leven en de gezondheid van veel personen, het milieu of grote materiële belangen in ernstige mate zijn geschaad of worden bedreigd en waarbij een gecoördineerde inzet van diensten of organisaties van verschillende disciplines is

vereist om de dreiging weg te nemen of de schadelijke gevolgen te beperken;

rampenbestrijding: het geheel van maatregelen en voorzieningen, met inbegrip van de voorbereiding daarop, dat het gemeentebestuur of het bestuur van een veiligheidsregio treft met het oog op een ramp, het voorkomen van een ramp en het beperken van de gevolgen van een ramp;

crisis: een situatie waarin een vitaal belang van de samenleving is aangetast of dreigt te worden aangetast;

crisisbeheersing: het geheel van maatregelen en voorzieningen, met inbegrip van de voorbereiding daarop, dat het gemeentebestuur of het bestuur van een veiligheidsregio in een crisis treft ter handhaving van de openbare orde, indien van toepassing in samenhang met de maatregelen en voorzieningen die op basis van een bij of krachtens enige andere wet toegekende bevoegdheid ter zake van een crisis worden getroffen;

geneeskundige hulpverlening: geneeskundige hulpverlening in het kader van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing door daartoe aangesteld personeel, als onderdeel van een gecoördineerde inzet van diensten en organisaties van verschillende disciplines, door tussenkomst van een meldkamer;

GHOR: de geneeskundige hulpverleningsorganisatie in de regio, belast met de coördinatie, aansturing en regie van de geneeskundige hulpverlening en met de advisering van andere overheden en organisaties op dat gebied;

Regionale Ambulancevoorziening: de rechtspersoon, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Tijdelijke wet ambulancezorg;

Veiligheidsberaad: de voorzitters van de veiligheidsregio's gezamenlijk;

korpschef: de korpschef, bedoeld in artikel 27 van de Politiewet 2012.

§ 2. De gemeente

Artikel 2

Het college van burgemeester en wethouders is belast met de organisatie van:

- a. de brandweertzorg;
- b. de rampenbestrijding en de crisisbeheersing;
- c. de geneeskundige hulpverlening.

Artikel 3

1. Tot de brandweertzorg behoort:
 - a. het voorkomen, beperken en bestrijden van brand, het beperken van brandgevaar, het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand en al hetgeen daarmee verband houdt;
 - b. het beperken en bestrijden van gevaar voor mensen en dieren bij ongevallen anders dan bij brand.
2. De gemeenteraad stelt in een brandbeveiligingsverordening regels over de in het eerste lid, onder a, bedoelde taak.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over het brandveilig gebruik van voor mensen toegankelijke plaatsen, voor zover daarin niet bij of krachtens enige andere wet is voorzien, en worden regels gesteld over de basishulpverlening op die plaatsen.

Artikel 3a

De gemeenteraad stelt ten minste eenmaal in de vier jaar de doelen vast die de gemeente betreffende de brandveiligheid en de werkwijze en kwaliteit van de brandweertzorg nastreeft.

Artikel 4

1. De burgemeester heeft het gezag bij brand alsmede bij ongevallen anders dan bij brand voor zover de brandweer daarbij een taak heeft.
2. De burgemeester is bevoegd bij brand en ongevallen, bedoeld in het eerste lid, de bevelen te geven die met het oog op het voorkomen, beperken en bestrijden van gevaar nodig zijn.

Artikel 5

De burgemeester heeft het opperbevel in geval van een ramp of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan. Degenen die aan de bestrijding van een ramp deelnemen, staan onder zijn bevel.

Artikel 6

De burgemeester kan de Regionale Ambulancevoorziening in de regio waarvan zijn gemeente deel uitmaakt, aanwijzingen geven indien dat naar zijn oordeel noodzakelijk is uit een oogpunt van openbare orde.

Artikel 7

1. De burgemeester draagt er zorg voor dat de bevolking informatie wordt verschaft over de oorsprong, de omvang en de gevolgen van een ramp of crisis die de gemeente bedreigt of treft, alsmede over de daarbij te volgen gedragslijn.
2. De burgemeester draagt er zorg voor dat aan de personen die in zijn gemeente zijn betrokken bij de rampenbestrijding of de crisisbeheersing, informatie wordt verschaft over die ramp of crisis, de risico's die hun inzet daarbij heeft voor hun gezondheid en de voorzorgsmaatregelen die in verband daarmee zijn of zullen worden getroffen.
3. De burgemeester stemt zijn informatievoorziening, bedoeld in het eerste en tweede lid, af met de informatievoorziening door of onder verantwoordelijkheid van Onze bij rampen en crises betrokken Ministers.
4. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de informatievoorziening, bedoeld in het eerste en tweede lid.

§ 3. De veiligheidsregio

Artikel 8

Het Nederlandse grondgebied is verdeeld in regio's, overeenkomstig de bij deze wet behorende bijlage, die kan worden gewijzigd bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 9

De colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten die behoren tot een regio als bedoeld in artikel 8, treffen een gemeenschappelijke regeling, waarbij een openbaar lichaam wordt ingesteld met de aanduiding: veiligheidsregio.

Artikel 10

Bij de regeling, bedoeld in artikel 9, worden aan het bestuur van de veiligheidsregio de volgende taken en bevoegdheden overgedragen:

- a. het inventariseren van risico's van branden, rampen en crises;
- b. het adviseren van het bevoegd gezag over risico's van branden, rampen en crises in de bij of krachtens de wet aangewezen gevallen alsmede in de gevallen die in het beleidsplan zijn bepaald;
- c. het adviseren van het college van burgemeester en wethouders over de taak, bedoeld in artikel 3, eerste lid;
- d. het voorbereiden op de bestrijding van branden en het organiseren van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing;
- e. het instellen en in stand houden van een brandweer;
- f. het instellen en in stand houden van een GHOR;
- g. het voorzien in de meldkamerfunctie;
- h. het aanschaffen en beheren van gemeenschappelijk materieel;
- i. het inrichten en in stand houden van de informatievoorziening binnen de diensten van de veiligheidsregio en tussen deze diensten en de andere diensten en organisaties die betrok-

ken zijn bij de onder d, e, f, en g genoemde taken.

Artikel 11

1. Het algemeen bestuur van de veiligheidsregio bestaat, in afwijking van artikel 13, eerste lid, van de Wet gemeenschappelijke regelingen, uit de burgemeesters van de deelnemende gemeenten.
2. De voorzitter van het bestuur wordt, in afwijking van artikel 13, negende lid, van de Wet gemeenschappelijke regelingen, bij koninklijk besluit, gehoord het algemeen bestuur, benoemd uit de burgemeesters van de gemeenten in de regio. De voorzitter kan bij koninklijk besluit worden geschorst en ontslagen. Ter zake de benoeming, de schorsing en het ontslag wordt de commissaris van de Koning om advies gevraagd. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent de rechtspositie van de voorzitter van een veiligheidsregio.
3. Het bestuur wijst een van zijn leden aan die de voorzitter bij afwezigheid vervangt.
4. De voorzitter vertegenwoordigt de veiligheidsregio in en buiten rechte.
5. Het bestuur van de veiligheidsregio beslist bij meerderheid van stemmen. Indien de stemmen staken, geeft de stem van de voorzitter de doorslag.

Artikel 12

1. De hoofdofficier van justitie en de voorzitter van het waterschap binnen welks grondgebied de veiligheidsregio is gelegen, worden uitgenodigd deel te nemen aan de vergaderingen van het bestuur van de veiligheidsregio. Indien een arrondissement het grondgebied van meer dan één veiligheidsregio omvat, treedt in elke regio de hoofdofficier van justitie of een door hem daartoe aangewezen plaatsvervangend hoofdofficier van justitie of officier van justitie namens hem op. Indien het grondgebied van een veiligheidsregio in meer dan één waterschap is gelegen, bepalen de betrokken voorzitters van

de waterschappen wie van hen deelneemt aan de vergaderingen.

2. De voorzitter van de veiligheidsregio nodigt andere functionarissen wier aanwezigheid in verband met de te behandelen onderwerpen van belang is, uit deel te nemen aan de vergaderingen van het bestuur van de veiligheidsregio.

Artikel 13

De commissaris van de Koning wordt uitgenodigd om bij de vergaderingen van het bestuur van de veiligheidsregio aanwezig te zijn. De commissaris kan zich laten vertegenwoordigen.

Artikel 14

1. Het bestuur van de veiligheidsregio stelt ten minste eenmaal in de vier jaar een beleidsplan vast, waarin het beleid is vastgelegd ten aanzien van de taken van de veiligheidsregio.
2. Het beleidsplan omvat in ieder geval:
 - a. een beschrijving van de beoogde operationele prestaties van de diensten en organisaties van de veiligheidsregio, en van de politie, alsmede van de gemeenten in het kader van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing;
 - b. een uitwerking, met inachtneming van de omstandigheden in de betrokken veiligheidsregio, van door Onze Minister vastgestelde landelijke doelstellingen als bedoeld in artikel 37;
 - c. een informatieparagraaf waarin een beschrijving wordt gegeven van de informatievoorziening binnen en tussen de onder a bedoelde diensten en organisaties;
 - d. een oefenbeleidsplan;
 - e. een beschrijving van de niet-wettelijke adviesfunctie, bedoeld in artikel 10, onder b;
 - f. de voor de brandweer geldende opkomsttijden en een beschrijving van de aanwezigheid van brandweerposten in de gemeenten alsmede de overige voorzieningen en maatregelen, noodzakelijk voor de brandweer om daaraan te voldoen.

- 2a. Voorafgaand aan de vaststelling van het beleidsplan overlegt de burgemeester van een gemeente in het gebied van de veiligheidsregio met de gemeenteraad over het ontwerpbeleidsplan.
3. Het bestuur stemt het beleidsplan af met de beleidsplannen van de aangrenzende veiligheidsregio's en van de betrokken waterschappen, en met het beleidsplan, bedoeld in artikel 39 van de Politiewet 2012, van de betrokken regionale eenheid van de politie.

Artikel 15

1. Het beleidsplan, bedoeld in artikel 14, is mede gebaseerd op een door het bestuur van de veiligheidsregio vastgesteld risicoprofiel.
2. Het risicoprofiel bestaat uit:
 - a. een overzicht van de risicovolle situaties binnen de veiligheidsregio die tot een brand, ramp of crisis kunnen leiden,
 - b. een overzicht van de soorten branden, rampen en crises die zich in de veiligheidsregio kunnen voordoen, en
 - c. een analyse waarin de weging en inschatting van de gevolgen van de soorten branden, rampen en crises zijn opgenomen.
3. Het bestuur van de veiligheidsregio stelt het risicoprofiel vast na overleg met de raden van de deelnemende gemeenten, waarbij het bestuur de raden tevens verzoekt hun wensen kenbaar te maken omtrent het in het beleidsplan op te nemen beleid.
4. Het bestuur van de veiligheidsregio nodigt voor de vaststelling van het risicoprofiel in ieder geval de door de korpschef daartoe aangewezen ambtenaren van politie, de hoofdofficier van justitie, bedoeld in artikel 12, eerste lid, de besturen van de betrokken waterschappen en door Onze andere Ministers daartoe aangewezen functionarissen uit hun zienswijze ter zake kenbaar te maken.
5. Het bestuur van de veiligheidsregio nodigt ten minste eenmaal per jaar de bij mogelijke rampen en crises in de regio betrokken partijen

uit voor een gezamenlijk overleg over de risico's in de regio.

Artikel 16

1. Het bestuur van de veiligheidsregio stelt ten minste eenmaal in de vier jaar een crisisplan vast, waarin in ieder geval de organisatie, de verantwoordelijkheden, de taken en bevoegdheden in het kader van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing worden beschreven.
2. Het crisisplan omvat een beschrijving van de organisatie, de verantwoordelijkheden, de taken en de bevoegdheden met betrekking tot de maatregelen en voorzieningen die de gemeenten treffen inzake de rampenbestrijding en de crisisbeheersing, alsmede van de afspraken die zijn gemaakt met andere bij mogelijke rampen en crises betrokken partijen.
3. Het crisisplan is in ieder geval afgestemd met crisisplannen, vastgesteld voor het gebied van aangrenzende veiligheidsregio's en van aangrenzende staten.
4. Het bestuur van de veiligheidsregio zendt het vastgestelde crisisplan aan de commissaris van de Koning.

Artikel 17

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen categorieën inrichtingen, categorieën rampen en luchtvaartterreinen worden aangewezen waarvoor het bestuur van de veiligheidsregio een rampbestrijdingsplan vaststelt. In dat plan worden de maatregelen opgenomen die bij een ramp in die categorieën dan wel op die luchtvaartterreinen moeten worden genomen.
2. Bij of krachtens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, worden regels gesteld over:
 - a. de inhoud van het plan;
 - b. het raadplegen van de bevolking bij het opstellen van het plan en van belangrijke wijzigingen van dat plan;
 - c. het periodiek beproeven en actualiseren van het plan;

- d. de bekendmaking van een besluit als bedoeld in het derde lid.
3. Het bestuur van de veiligheidsregio kan op grond van de ingevolge artikel 48 verschaft informatie besluiten dat voor een krachtens het eerste lid aangewezen inrichting geen rampbestrijdingsplan behoeft te worden vastgesteld.

Artikel 18

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over:
 - a. de brandweer en de voor de brandweer vast te stellen opkomsttijden, de GHOR en de meldkamer;
 - b. de organisatie van de rampenbestrijding, de crisisbeheersing en de geneeskundige hulpverlening;
 - c. de gemeentelijke bevolkingszorg in het kader van rampenbestrijding en crisisbeheersing.
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen voor het personeel van de brandweer regels worden gesteld over:
 - a. de functies en rangen en tekens van bijzondere verdiensten in het operationele brandweerwerk;
 - b. de eisen met betrekking tot de keuring en de controle op lichamelijke en geestelijke geschiktheid;
 - c. de kleding en de uitrusting.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden voor het personeel van de brandweer regels gesteld over de bekwaamheid. Met in ieder geval de daarvoor in aanmerking komende vakorganisaties van overheidspersoneel wordt over de bij of krachtens deze maatregel te geven regels overleg gepleegd.
4. Bij algemene maatregel van bestuur wordt vastgesteld voor welke functies de opleiding wordt afgesloten met een examen. Het algemeen bestuur van het Instituut Fysieke Veiligheid geeft het diploma af.
5. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de wijze waarop met in ieder geval de daarvoor in aanmerking komende

vakorganisaties van overheidspersoneel overleg wordt gepleegd over het ontwerp van de maatregel, bedoeld in het tweede lid.

Artikel 19

1. Het bestuur van de veiligheidsregio, de korpschef en de hoofdofficier van justitie, bedoeld in artikel 12, eerste lid, sluiten een convenant met het oog op de samenwerking bij branden, rampen en crises. Een convenant dat betrekking heeft op de door de Koninklijke marechaussee uitgeoefende politietaak, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder c, van de Politiewet 2012, wordt gesloten met Onze Minister van Defensie.
2. Het convenant heeft in ieder geval betrekking op de meldkamerfunctie, de informatievoorziening en informatie-uitwisseling, het multidisciplinair oefenen en de operationele prestaties van de politie bij rampen en crises.

Artikel 20

1. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over de samenwerking tussen veiligheidsregio's en tussen veiligheidsregio's en de politie en de Koninklijke marechaussee indien het betreft de uitoefening van de politietaak, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder c, van de Politiewet 2012.
2. De regeling, bedoeld in het eerste lid, wordt in overeenstemming met Onze Minister van Defensie gegeven indien zij voorschriften bevat die mede de Koninklijke marechaussee betreffen.

Artikel 21

1. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over de informatie- en communicatievoorzieningen van en het gebruik daarvan door de veiligheidsregio, alsmede over de informatiebeveiliging.
2. Bij ministeriële regeling kunnen aan de veiligheidsregio's frequenties worden toegewezen voor de overdracht van gegevens door middel

van daartoe aangewezen informatie- en communicatievoorzieningen.

Artikel 22

De besturen van de veiligheidsregio's dragen gemeenschappelijk zorg voor de inrichting van een uniforme informatie- en communicatievoorziening, daaronder begrepen het vaststellen van de informatiebehoefte en het vaststellen van kaders, standaarden en kwaliteitseisen met het oog op de informatie-uitwisseling binnen en tussen de in artikel 10, onder i, bedoelde organisaties.

Artikel 23

Het bestuur van de veiligheidsregio hanteert een kwaliteitszorgsysteem.

Artikel 24

1. De voorzitter van de veiligheidsregio verstrekt Onze Minister op diens verzoek informatie over de wijze waarop de veiligheidsregio haar taken uitvoert.
2. De voorzitter van de veiligheidsregio zendt, indien Onze Minister landelijke doelstellingen als bedoeld in artikel 37 heeft vastgesteld, hem jaarlijks een rapportage over de uitvoering van de landelijke doelstellingen door de veiligheidsregio.
3. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over de wijze waarop de rapportage, bedoeld in het tweede lid, wordt verstrekt.

§ 4. De brandweer

Artikel 25

1. De door het bestuur van de veiligheidsregio ingestelde brandweer voert in ieder geval de volgende taken uit:
 - a. het voorkomen, beperken en bestrijden van brand;
 - b. het beperken en bestrijden van gevaar voor mensen en dieren bij ongevallen anders dan bij brand;
 - c. het waarschuwen van de bevolking;
 - d. het verkennen van gevaarlijke stoffen en het verrichten van ontsmetting;
 - e. het adviseren van andere overheden en organisaties op het gebied van de brandpreventie, brandbestrijding en het voorkomen, beperken en bestrijden van ongevallen met gevaarlijke stoffen.
2. De brandweer voert tevens taken uit bij rampen en crises in het kader van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing.
3. De brandweer staat onder leiding van een commandant.

Artikel 26

[Vervallen per 01-01-2013]

Artikel 27

[Vervallen per 01-01-2013]

Artikel 28

[Vervallen per 01-01-2013]

Artikel 29

[Vervallen per 01-01-2013]

Artikel 30

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de veiligheid, deugdelijkheid, normalisatie en standaardisatie van het brandweer- en reddingsmaterieel dat met het oog op gebruik hier

te lande wordt vervaardigd, ingevoerd of in de handel gebracht.

2. Voor keuringen die krachtens een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid worden verricht, kunnen overeenkomstig daarbij te stellen regels vergoedingen in rekening worden gebracht. Deze vergoedingen worden niet in rekening gebracht aan publiek-rechtelijke lichamen.

Artikel 31

1. Het bestuur van de veiligheidsregio kan een inrichting die in geval van een brand of ongeval bijzonder gevaar kan opleveren voor de openbare veiligheid, aanwijzen als bedrijfsbrandweerplichtig.
2. Het hoofd of de bestuurder van een aangewezen inrichting draagt er zorg voor dat in die inrichting kan worden beschikt over een bedrijfsbrandweer, die voldoet aan de bij de aanwijzing gestelde eisen inzake personeel en materieel.
3. In afwijking van het eerste lid vindt de aanwijzing plaats door Onze Minister indien het een inrichting betreft die is gelegen op of deel uitmaakt van een terrein dat bij de krijgsmacht in gebruik is, voor zover er gegevens in het geding zijn waarvan de geheimhouding door het belang van de veiligheid van de Staat is geboden. Voordat een aanwijzing plaatsvindt, hoort Onze Minister het hoofd of de bestuurder van de inrichting.
4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt bepaald welke categorieën inrichtingen kunnen worden aangewezen en op welke wijze tot de aanwijzing kan worden besloten, en kan worden bepaald aan welke eisen het personeel en het materieel moeten voldoen.
5. Het hoofd of de bestuurder van een inrichting als bedoeld in het vierde lid verstrekt het bestuur van de veiligheidsregio dan wel Onze Minister de nodige inlichtingen ten behoeve van de uitoefening van de in dit artikel bedoelde bevoegdheid tot aanwijzing.
6. Het hoofd of bestuurder van een aangewezen inrichting verstrekt het bestuur van de veiligheidsregio dan wel Onze Minister voor 1 februari van ieder jaar een overzicht van de werkelijke sterkte van de bedrijfsbrandweer op 1 januari van dat jaar.
7. Het hoofd of de bestuurder van een aangewezen inrichting draagt er zorg voor dat de bedrijfsbrandweer ter zake van optreden dat noodzakelijk is ter bestrijding van brand of van gevaar anderszins binnen de inrichting, de aanwijzingen opvolgt van degene die op grond van een wettelijk voorschrift met de feitelijke leiding van die bestrijding is belast.

§ 5. De GHOR

Artikel 32

1. De GHOR staat onder leiding van de directeur publieke gezondheid van de gemeentelijke gezondheidsdienst, bedoeld in artikel 14 van de Wet publieke gezondheid.
2. De directeur publieke gezondheid is belast met de operationele leiding van de geneeskundige hulpverlening.

Artikel 33

1. Instellingen als bedoeld in de Wet toelating zorginstellingen, zorgaanbieders als bedoeld in de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg, Regionale Ambulancevoorzieningen en gezondheidsdiensten in die regio, die een taak hebben binnen de geneeskundige hulpverlening, treffen de nodige maatregelen met het oog op hun taak en de voorbereiding daarop.
2. Het bestuur van de veiligheidsregio, de Regionale Ambulancevoorziening en de in die regio werkzame instellingen, zorgaanbieders en diensten, bedoeld in het eerste lid, maken schriftelijke afspraken over de inzet van deze instellingen, zorgaanbieders en diensten bij de uitvoering van hun taak en op de voorbereiding daarop.
3. De instellingen, zorgaanbieders, Regionale Ambulancevoorzieningen en diensten, bedoeld in het eerste lid, verstrekken het bestuur van de veiligheidsregio alle informatie over hun inzet en de voorbereiding daarop door middel van het jaardocument maatschappelijke verantwoording als bedoeld in artikel 16 van de Wet toelating zorginstellingen.
4. Bij algemene maatregel van bestuur worden eisen gesteld aan de inhoud van afspraken, bedoeld in het tweede lid.

Artikel 34

1. Indien de uitvoering van de geneeskundige hulpverlening of de voorbereiding daarop naar het oordeel van het bestuur van de veiligheidsregio tekort schiet, treedt het bestuur in overleg met een instelling of zorgaanbieder als bedoeld in artikel 33, eerste lid.
2. De voorzitter van de veiligheidsregio kan, indien hij geen verbetering constateert, de desbetreffende instelling en zorgaanbieder een schriftelijke aanwijzing geven.
3. Blijft de instelling of zorgaanbieder in gebreke, dan verzoekt de voorzitter Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport tegen de desbetreffende instelling of zorgaanbieder de nodige maatregelen te treffen.

§ 6. De meldkamer

Artikel 35

1. Het bestuur van de veiligheidsregio heeft de beschikking over een gemeenschappelijke meldkamer die is ingesteld en in stand wordt gehouden door het bestuur of door het bestuur van een andere veiligheidsregio ten behoeve van de brandweertaak, de geneeskundige hulpverlening, de ambulancezorg en de politietaak, met dien verstande dat de Regionale Ambulancevoorziening zorg draagt voor het in stand houden van de meldkamer voor de ambulancezorg, als onderdeel van de meldkamer, en dat de korpschef zorg draagt voor het in stand houden van de meldkamer politie, als onderdeel van de meldkamer.
2. De meldkamer is belast met het ontvangen, registreren en beoordelen van alle acute hulpvragen ten behoeve van de brandweer, de geneeskundige hulpverlening, de daadwerkelijke ambulancezorg en de politie, het bieden van een adequaat hulpaanbod, en het begeleiden en coördineren van de hulpdiensten.

3. De meldkamer staat onder leiding van een directeur. Het bestuur van de veiligheidsregio benoemt de directeur na overleg met het bestuur van de Regionale Ambulancevoorziening en de door de korpschef daartoe aangewezen ambtenaar van politie. De directeur rapporteert periodiek aan het bestuur van de veiligheidsregio over de wijze waarop uitvoering wordt gegeven aan de eisen, bedoeld in het vierde lid, en heeft instemmingsrecht bij het aanstellen en aangesteld houden van personeel van de meldkamer.
4. Het bestuur van de veiligheidsregio kan eisen vaststellen waaraan de Regionale Ambulancevoorziening met betrekking tot de meldkamer voor de daadwerkelijke ambulancezorg moet voldoen, en deze ter kennis van Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport brengen. Die eisen kunnen betrekking hebben op de locatie, het beleid en beheer, de financiën, de prestaties, de ondersteunende systemen, de voorbereiding op en het daadwerkelijk optreden bij ongevallen, rampen en crises en de samenwerking van ambulancezorg met brandweer, geneeskundige hulpverlening en politie in de meldkamer.
5. Het convenant, bedoeld in artikel 19, bevat met betrekking tot de meldkamerfunctie in ieder geval afspraken over de locatie, het beleid en beheer, de financiën, de prestaties, de ondersteunende systemen en de samenwerking van politie met brandweer, geneeskundige hulpverlening en ambulancevervoer in de meldkamer.
6. Indien besturen van verschillende regio's besluiten gezamenlijk gebruik te maken van één meldkamer, worden hierover schriftelijke afspraken gemaakt tussen de korpschef, besturen van veiligheidsregio's en ambulancevervoerders.

§ 7. Coördinerend functionaris

Artikel 36

Het bestuur van de veiligheidsregio wijst een functionaris aan die is belast met de coördinatie van de maatregelen en voorzieningen die de gemeenten treffen met het oog op een ramp of crisis.

§ 8. Landelijke doelstellingen

Artikel 37

1. Onze Minister kan landelijke doelstellingen vaststellen ten aanzien van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing.
2. Onze Minister zendt het besluit waarbij hij landelijke doelstellingen heeft vastgesteld, aan de besturen van de veiligheidsregio's alsmede aan de Staten-Generaal.

Artikel 38

Onze Minister voert, mede met het oog op eventueel vast te stellen landelijke doelstellingen als bedoeld in artikel 37, periodiek overleg met het Veiligheidsberaad.

§ 9. Bovenlokale rampen en crises

Artikel 39

1. In geval van een ramp of crisis van meer dan plaatselijke betekenis, of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, is de voorzitter van de veiligheidsregio ten behoeve van de rampenbestrijding en crisisbeheersing in de betrokken gemeenten bij uitsluiting bevoegd toepassing te geven aan:
 - a. de artikelen 4 tot en met 7 van deze wet;

- b. de artikelen 172 tot en met 177 van de Gemeentewet, met uitzondering van artikel 176, derde tot en met zesde lid;
 - c. de artikelen 11, 14, eerste lid, 56, eerste en vierde lid, en 62 van de Politiewet 2012;
 - d. de artikelen 5 tot en met 9 van de Wet openbare manifestaties.
2. De voorzitter van de veiligheidsregio roept een regionaal beleidsteam bijeen, dat bestaat uit de burgemeesters van de gemeenten die betrokken zijn of dreigen te worden bij de ramp of crisis, alsmede uit de hoofdofficier van justitie, bedoeld in artikel 12, eerste lid. De voorzitter van elk direct betrokken waterschap wordt uitgenodigd deel uit te maken van het beleidsteam.
 3. De voorzitter van de veiligheidsregio wijst een regionaal operationeel leider aan, die is belast met de leiding van een regionaal operationeel team, dat bestaat uit leidinggevendenden van de betrokken diensten. De regionaal operationeel leider neemt deel aan de vergaderingen van het regionaal beleidsteam. De voorzitter van de veiligheidsregio nodigt voorts de functionarissen wier aanwezigheid in verband met de omstandigheden van belang is, uit deel te nemen aan de vergaderingen.
 4. Tenzij de vereiste spoed zich daartegen verzet, neemt de voorzitter van de veiligheidsregio geen besluiten met toepassing van de in het eerste lid genoemde artikelen dan nadat hij het regionaal beleidsteam daarover heeft geraadpleegd. Een burgemeester kan in het regionaal beleidsteam schriftelijk bezwaar doen aantekenen, indien hij van mening is dat een voorgenomen besluit het belang van zijn gemeente onevenredig schaadt.
 5. De voorzitter van de veiligheidsregio geeft de regionaal operationeel leider de bevelen die hij nodig acht in verband met de uitvoering van de door hem genomen besluiten.
 6. Zodra de omstandigheden het toelaten, ontbindt de voorzitter het regionaal beleidsteam.

Artikel 40

1. De voorzitter van de veiligheidsregio brengt na afloop van een ramp of crisis van meer dan plaatselijke betekenis, in overeenstemming met de burgemeesters die deel uitmaakten van het regionaal beleidsteam, schriftelijk verslag uit aan de raden van de getroffen gemeenten over het verloop van de gebeurtenissen en de besluiten die hij heeft genomen. Hij vermeldt daarbij of een burgemeester gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid schriftelijk bezwaar aan te tekenen.
2. De voorzitter van de veiligheidsregio beantwoordt, in overeenstemming met de burgemeesters die deel uitmaakten van het regionaal beleidsteam, schriftelijk de vragen die de raden na ontvangst van het verslag stellen.
3. De voorzitter van de veiligheidsregio verstrekt in een raad van een gemeente uit deze veiligheidsregio mondelinge inlichtingen over de besluiten, bedoeld in het eerste lid, indien de desbetreffende raad daarom verzoekt. De raad zendt een afschrift van het verzoek en van de in het eerste en tweede lid bedoelde stukken aan de commissaris van de Koning.
4. Indien de raad, gehoord de inlichtingen van de voorzitter van de veiligheidsregio, besluit zijn standpunt over de besluiten, bedoeld in het eerste lid, ter kennis te brengen van Onze Minister, geschiedt dit door tussenkomst van de commissaris van de Koning. De commissaris laat het standpunt van de raad vergezeld gaan van zijn oordeel over de besluiten, en van een afschrift van de in het eerste en tweede lid bedoelde stukken.
5. De commissaris van de Koning verricht de werkzaamheden, bedoeld in het vierde lid, volgens een door de regering gegeven ambtsinstructie.

Artikel 41

1. De commissaris van de Koning ziet toe op de samenwerking in het regionaal beleidsteam en kan daartoe aanwijzingen geven.

2. De commissaris van de Koning verricht de werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, volgens een door de regering gegeven ambtsinstructie.

Artikel 42

1. De commissaris van de Koning kan, in geval van een ramp of crisis van meer dan regionale betekenis, of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, de voorzitter van de veiligheidsregio, zo mogelijk na overleg met hem, aanwijzingen geven over het inzake de rampenbestrijding of crisisbeheersing te voeren beleid.
2. De commissaris van de Koning verricht de werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, volgens een door de regering gegeven ambtsinstructie.

Artikel 43

De voorzitters van de veiligheidsregio's en de commissarissen van de Koning en Onze Minister verstrekken elkaar de nodige inlichtingen ten behoeve van hun rol bij de toepassing van de artikelen 41 en 42.

Artikel 44

1. Indien bij of krachtens de wet aan een van Onze andere Ministers de bevoegdheid is gegeven bij een ramp regels te stellen of maatregelen te treffen, maakt hij van deze bevoegdheid geen gebruik dan na overleg met Onze Minister, tenzij de vereiste spoed zich daartegen verzet.
2. Indien bij of krachtens de wet aan een van Onze andere Ministers de bevoegdheid is gegeven bij een crisis regels te stellen of maatregelen te treffen, informeert hij terstond Onze Minister indien hij van deze bevoegdheid gebruikt maakt.

§ 10. Informatie en communicatie

Artikel 45

1. Gedeputeerde staten dragen zorg voor de productie en het beheer van een geografische kaart waarop de in de veiligheidsregio aanwezige risico's zijn aangeduid, op basis van het risicoprofiel, bedoeld in artikel 15. De risicokaart vermeldt de plaatsgebonden en geografisch te onderscheiden risico's alsmede de gegevens die zijn opgenomen in het openbare register, bedoeld in artikel 12.12 van de Wet milieubeheer. De kaart is openbaar.
2. De colleges van burgemeester en wethouders in de provincie en de directeur-generaal van het Rijksinstituut voor volksgezondheid en milieu leveren gedeputeerde staten de voor de uitvoering van het eerste lid benodigde gegevens.
3. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over de in de risicokaart op te nemen categorieën van rampen en crises, over de productie, het beheer en de vormgeving van de risicokaart, over de wijze waarop en de frequentie waarmee de daarvoor benodigde gegevens dienen te worden aangeleverd en over de wijze waarop toegang kan worden verkregen tot onderdelen van de risicokaart.

Artikel 46

1. Het bestuur van de veiligheidsregio draagt er zorg voor dat Onze Minister, de commissaris van de Koning en de hoofdofficier van Justitie, bedoeld in artikel 12, eerste lid, informatie wordt verschaft over de rampen en de crises die de regio kunnen treffen, en over de maatregelen die zijn getroffen ter voorkoming en bestrijding of beheersing hiervan.
2. Het bestuur van de veiligheidsregio draagt er zorg voor dat de bevolking informatie wordt verschaft over de rampen en de crises die de

regio kunnen treffen, over de maatregelen die zijn getroffen ter voorkoming en bestrijding of beheersing hiervan en over de daarbij te volgen gedragslijn.

3. Het bestuur van de veiligheidsregio draagt er zorg voor dat de bij de rampenbestrijding en de crisisbeheersing in de regio betrokken personen informatie wordt verschaft over de rampen en de crises die de regio kunnen treffen, de risico's die hun inzet kan hebben voor hun gezondheid en de voorzorgsmaatregelen die in verband daarmee zijn of zullen worden getroffen.
4. Het bestuur stemt zijn informatievoorziening, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, af met de informatievoorziening door of onder verantwoordelijkheid van Onze bij rampen en crises betrokken Ministers.
5. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de informatievoorziening, bedoeld in het tweede en derde lid.

Artikel 47

1. Onze Minister draagt er zorg voor dat alle staten die door een ramp of crisis op Nederlands grondgebied kunnen worden getroffen, ter zake worden geïnformeerd, voor zover dit niet reeds op grond van andere voorschriften geschiedt.
2. Onze Minister draagt er zorg voor dat alle staten die door een ramp of crisis op Nederlands grondgebied worden bedreigd of getroffen, de informatie over de oorsprong, de omvang en de gevolgen van die ramp of crisis wordt verschaft, voor zover dit niet op grond van andere voorschriften geschiedt.
3. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de informatievoorziening, bedoeld in het eerste en tweede lid.

Artikel 48

1. Eenieder die beschikt over relevante veiligheids-technische gegevens, verschaft het bestuur van de veiligheidsregio de informatie die nodig is voor een adequate voorbereiding van de rampenbestrijding en de crisisbeheersing. Dit

geldt niet voor zover deze informatie reeds op grond van andere voorschriften is verschaft of kan worden verkregen.

2. Het bestuur van de veiligheidsregio kan bevelen dat een inrichting die behoort tot een krachtens artikel 17 aangewezen categorie niet in werking gesteld of gehouden wordt, indien degenen die de inrichting in werking zal hebben of heeft, niet aan de in het eerste lid bedoelde verplichting tot informatieverstrekking voldoet.
3. Indien voor gegevens als bedoeld in het eerste lid of een deel daarvan geheimhouding door het belang van de veiligheid van de Staat geboden is, verstrekt degene die daarover beschikt op aanwijzing van Onze betrokken Minister deze gegevens tezamen met de gegevens waarvoor geheimhouding niet is geboden, aan Onze betrokken Minister.
4. Indien degene die beschikt over gegevens als bedoeld in het eerste lid van mening is dat deze gegevens of een deel daarvan niet kunnen worden verstrekt omdat geheimhouding daarvan door het belang van de veiligheid van de Staat geboden is, verstrekt hij deze gegevens tezamen met de gegevens waarvoor naar zijn mening geheimhouding niet is geboden, aan Onze betrokken Minister.
5. Onze betrokken Minister verstrekt de informatie op basis van de gegevens, bedoeld in het derde en vierde lid, aan het bestuur van de veiligheidsregio nadat hij deze in overleg met Onze Minister zodanig heeft bewerkt, dat de gegevens waarvoor geheimhouding geboden is, daarin niet voorkomen of daaruit niet kunnen worden afgeleid.
6. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de informatieverstrekking, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 49

1. Het bestuur van de veiligheidsregio maakt de gegevens openbaar die het krachtens artikel 48, eerste lid, heeft ontvangen ten behoeve van de vaststelling van rampbestrijdingsplannen voor

de krachtens artikel 17 aangewezen categorieën inrichtingen. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden daarover nadere regels gesteld.

2. Artikel 10, tweede lid, van de Wet openbaarheid van bestuur is op het verstrekken van informatie op basis van de gegevens, bedoeld in het eerste lid, niet van toepassing, met dien verstande dat het verstrekken van de gegevens achterwege blijft voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen de volgende belangen:
 - a. de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer;
 - b. het voorkomen van sabotage.
3. Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wet openbaarheid van bestuur is op het op verzoek verstrekken van informatie over de overige gegevens die krachtens artikel 48, eerste lid, en over de gegevens die krachtens artikel 50, eerste en tweede lid, zijn ontvangen, ten aanzien van de inrichtingen waarop richtlijn nr. 96/82/EG van de Raad van de Europese Unie van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (PbEG L 10) betrekking heeft, uitsluitend van toepassing, voor zover die gegevens een vertrouwelijk karakter hebben.
4. Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder f, van de Wet openbaarheid van bestuur is op het op verzoek verstrekken van informatie over gegevens als bedoeld in het derde lid uitsluitend van toepassing, voor zover die gegevens een vertrouwelijk karakter hebben.
5. Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wet openbaarheid van bestuur is op het op verzoek verstrekken van informatie over gegevens als bedoeld in het derde lid uitsluitend van toepassing, voor zover het gegevens betreft die afbreuk kunnen doen aan de mogelijkheid van het voorkomen van sabotage.
6. Artikel 10, zevende lid, aanhef en onder b, van de Wet openbaarheid van bestuur is, voor zover het gaat om milieu-informatie als bedoeld in artikel

19.1a van de Wet milieubeheer, uitsluitend van toepassing voor zover het gegevens betreft die afbreuk kunnen doen aan de mogelijkheid van het voorkomen van sabotage.

Artikel 50

1. In geval van een ramp stelt eenieder die daarvan kennis draagt, de burgemeester van de gemeente waar de ramp plaatsvindt, zo spoedig mogelijk daarvan op de hoogte.
2. In geval van een ramp verschaft eenieder die over relevante veiligheidstechnische gegevens beschikt, de burgemeester van de gemeente waar de ramp plaatsvindt, de informatie die nodig is voor een adequate uitvoering van diens taken, bedoeld in artikel 7, eerste en tweede lid. Dit geldt niet voor zover deze informatie reeds op grond van andere voorschriften is verschaft of kan worden verkregen, dan wel indien de gegevens op grond van artikel 48, derde of vierde lid, reeds zijn verstrekt aan Onze betrokken Minister.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld over de informatieverschaffing, bedoeld in het tweede lid.

§ 11. Bijstand

Artikel 51

1. Behoeft de voorzitter van een veiligheidsregio in geval van een brand, ramp of crisis of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan bijstand, dan richt hij een verzoek daartoe aan Onze Minister. Hij stelt de commissaris van de Koning van het verzoek in kennis.
2. Onze Minister voldoet aan het verzoek, tenzij dringende redenen zich daartegen verzetten.
3. Onze Minister richt zich met een verzoek om bijstand tot de voorzitter van een andere veiligheidsregio, tot de commissaris van de Koning of zo nodig tot Onze betrokken Minister

dan wel indien militaire bijstand gewenst is tot Onze Minister van Defensie, die de nodige voorzieningen treffen, tenzij dringende redenen zich daartegen verzetten.

4. Onze Minister kan de Regionale Ambulancevoorziening een aanwijzing geven over de inzet van ambulances.
5. In afwijking van het eerste lid kan de voorzitter van een veiligheidsregio een verzoek als in dat lid bedoeld rechtstreeks richten tot de voorzitter van een aangrenzende regio, mits de crisisplannen van beide regio's afspraken daaromtrent omvatten en er sprake is van spoed. De voorzitter stelt van zijn verzoek Onze Minister en de commissaris van de Koning in kennis.

§ 12. Buitengewone omstandigheden

Artikel 52

1. Onverminderd de artikelen 7, eerste lid, en 8, eerste lid, van de Coördinatiewet uitzonderingstoestanden kunnen, ingeval buitengewone omstandigheden dit noodzakelijk maken, bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-president, de artikelen 53 en 54 in werking worden gesteld.
2. Wanneer het in het eerste lid bedoelde besluit is genomen, wordt onverwijld een voorstel van wet aan de Tweede Kamer gezonden omtrent het voortduren van de werking van de bij dat besluit in werking gestelde bepalingen.
3. Wordt het voorstel van wet door de Staten-Generaal verworpen, dan worden bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-president, de bepalingen die ingevolge het eerste lid in werking zijn gesteld, onverwijld buiten werking gesteld.
4. Bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-president, worden bepalingen die ingevolge het eerste lid in werking zijn gesteld,

buiten werking gesteld, zodra de omstandigheden dit naar Ons oordeel toelaten.

5. Het besluit, bedoeld in het eerste, derde en vierde lid, wordt op de daarin te bepalen wijze bekendgemaakt. Het treedt in werking terstond na de bekendmaking.
6. Het besluit, bedoeld in het eerste, derde en vierde lid, wordt in ieder geval geplaatst in het Staatsblad.

Artikel 53 [Treedt in werking op een nader te bepalen tijdstip]

[Red: Dit artikel is nog niet in werking getreden; ingeval buitengewone omstandigheden dit noodzakelijk maken kan bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-President, dit artikel in werking treden.]

1. De commissaris van de Koning kan de burgemeesters in de provincie in een concreet geval de nodige aanwijzingen geven inzake de rampenbestrijding.
2. Onze Minister kan de commissaris van de Koning opdragen aan de burgemeesters in de provincie in een concreet geval de nodige aanwijzingen te geven inzake de rampenbestrijding.

Artikel 54 [Treedt in werking op een nader te bepalen tijdstip]

[Red: Dit artikel is nog niet in werking getreden; ingeval buitengewone omstandigheden dit noodzakelijk maken kan bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-President, dit artikel in werking treden.]

Onze Minister kan, indien het algemeen belang zulks dringend eist, bevoegdheden van de commissaris van de Koning en van de burgemeester op grond van deze wet geheel of ten dele aan zich trekken dan wel een andere autoriteit daarmee geheel of ten dele belasten.

§ 13. Financiële bepalingen

Artikel 55

1. In de kosten die voor een veiligheidsregio voortvloeien uit de uitoefening van haar taken ingevolge artikel 10, verleent Onze Minister een bijdrage. De bijdrage kan onder voorwaarden worden verleend.
2. In de kosten die voor een gemeente voortvloeien uit de daadwerkelijke bestrijding van een ramp en uit de gevolgen van die bestrijding, kan Onze Minister een bijdrage verlenen.
3. In de kosten die voor een veiligheidsregio voortvloeien uit het verlenen van bijstand, bedoeld in artikel 51, derde lid, kan Onze Minister een bijdrage verlenen.
4. In de kosten die voortvloeien uit het verlenen van bijstand als bedoeld in artikel 3 van de op 14 november 1984 te Den Haag tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België inzake wederzijdse bijstandsverlening bij het bestrijden van rampen en ongevallen (Trb. 1984, 155) en van de op 7 juni 1988 te Bonn tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland inzake wederzijdse bijstandsverlening bij het bestrijden van rampen, zware ongevallen daaronder begrepen (Trb. 1988, 95), kan Onze Minister aan de bij de bestrijding betrokken gemeenten, veiligheidsregio's, provincies, organisaties en diensten een bijdrage verlenen.
5. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de uitvoering van het eerste tot en met vierde lid.

Artikel 56

1. Het bestuur van de veiligheidsregio draagt er zorg voor dat:
 - a. eenmaal in de drie jaar een kostenevaluatie wordt verricht, en
 - b. eenmaal in de vijf jaar een visitatie door een visitatiecommissie wordt verricht.

2. Bij de kostenevaluatie wordt in ieder geval een vergelijking gemaakt met de gegevens betreffende de kosten van andere veiligheidsregio's.
3. Het bestuur van de veiligheidsregio zendt aan Onze Minister het rapport van de visitatiecommissie, samen met het standpunt van het bestuur van de veiligheidsregio daarover. Het bestuur van de veiligheidsregio maakt het rapport en zijn standpunt openbaar.
4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld ten behoeve van de onderlinge vergelijkbaarheid van de evaluaties en visitaties van de verschillende veiligheidsregio's.

§ 14. Toezicht

Artikel 57

1. Er is een Inspectie Openbare Orde en Veiligheid, die onder gezag van Onze Minister, belast is met:
 - a. het toetsen van de wijze waarop een orgaan van een veiligheidsregio, een gemeente of een ander openbaar lichaam uitvoering geeft aan de taken met betrekking tot de brandweerbijstand, de rampenbestrijding of crisisbeheersing;
 - b. het, in overeenstemming met de inspecties die werkzaam zijn onder gezag van Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, van Infrastructuur en Milieu en van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, periodiek toetsen van de voorbereiding op de rampenbestrijding en de crisisbeheersing door de bestuursorganen, bedoeld onder a;
 - c. het verrichten van onderzoek naar aanleiding van een brand, ramp of crisis, tenzij de Onderzoeksraad voor veiligheid, bedoeld in artikel 2 van de Rijkswet Onderzoeksraad voor veiligheid, een onderzoek instelt;

- d. de werkzaamheden die in het kader van artikel 65, eerste lid, van de Politiewet 2012 worden uitgevoerd;
 - e. het toezicht op de kwaliteit van de opleidingen, bedoeld in artikel 32, eerste lid, van de Wet op het LSOP en het politieonderwijs.
2. Onze Minister wijst het hoofd en de overige ambtenaren van de inspectie aan.
 3. De artikelen 5:12 tot en met 5:20 van de Algemene wet bestuursrecht zijn van overeenkomstige toepassing op de ambtenaren van de inspectie.

Artikel 58

1. De werkzaamheden die in het kader van artikel 57, eerste lid, onderdelen a tot en met c, worden uitgevoerd, worden jaarlijks door Onze Minister vastgesteld, gehoord de commissarissen van de Koning.
2. De inspectie rapporteert, gevraagd en ongevraagd, rechtstreeks aan Onze Minister.
3. De inspectie zendt haar rapportages tevens aan de commissarissen van de Koning.
4. Onze Minister brengt in een multidisciplinaire rapportage aan de Staten-Generaal verslag uit van de bevindingen van de inspectie bij de toetsing, bedoeld in artikel 57, eerste lid, onder b.
5. Onze Minister zendt, onverminderd het vierde lid, de Staten-Generaal jaarlijks een door de inspectie opgesteld verslag van de werkzaamheden die in het kader van artikel 57 zijn uitgevoerd.

Artikel 59

1. De commissaris van de Koning kan het bestuur van een veiligheidsregio een aanwijzing geven, indien de taakuitvoering in de veiligheidsregio tekortschiet.
2. Tot het geven van een aanwijzing gaat de commissaris van de Koning niet over dan nadat hij over de voorgenomen aanwijzing het bestuur heeft gehoord.

3. De commissaris van de Koning verricht de werkzaamheden, bedoeld in het eerste en tweede lid, volgens een door de regering gegeven ambtsinstructie.

Artikel 60

De voorzitters van de veiligheidsregio's geven de commissaris van de Koning alle inlichtingen die hij voor de uitoefening van het toezicht nodig heeft.

Artikel 61

1. Onverminderd artikel 57, eerste lid, zijn met het toezicht op de naleving van
 - a. het bij of krachtens artikel 30 en 31 bepaalde, of
 - b. het bij of krachtens artikel 48 bepaalde ten aanzien van de krachtens artikel 17 aangewezen inrichtingen, belast de ambtenaren die bij besluit van het bestuur van de veiligheidsregio zijn aangewezen. Van dit besluit wordt mededeling gedaan door plaatsing in de Staatscourant.
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over het toezicht, bedoeld in het eerste lid, onder b.
3. Met het toezicht op de naleving van de verordening, bedoeld in artikel 3, tweede lid, en van de regels, bedoeld in artikel 3, derde lid, zijn belast de bij besluit van het college van burgemeester en wethouders aangewezen ambtenaren.

§ 15. Binnentreden

Artikel 62

1. De burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio, de commissaris van de Koning, de brandweercommandant en het door hem aangewezen ter plaatse dienstdoende personeel van de brandweer, de directeur publieke gezondheid en het door hem aangewezen ter plaatse dienstdoende personeel van de GHOR alsmede de door Onze Minister aangewezen ambtenaren, bedoeld in artikel 57, tweede lid,

zijn bevoegd elke plaats te betreden, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich de toegang met behulp van de sterke arm. Zij kunnen zich bij het binnentreden doen vergezellen van door hen aangewezen personen.

2. De burgemeester dan wel de voorzitter van de veiligheidsregio, de brandweercommandant en het door hem aangewezen ter plaatse dienstdoende personeel van de brandweer, alsmede de door Onze Minister aangewezen ambtenaren, bedoeld in artikel 57, tweede lid, zijn bevoegd alle benodigde uitrustingsstukken en hulpmiddelen op de plaatsen, bedoeld in het eerste lid, mee te nemen en daarvan op zodanige wijze gebruik te maken als zij voor een goede vervulling van hun taak noodzakelijk achten.

§ 16. Sancties

Artikel 63

Het bestuur van de veiligheidsregio is bevoegd tot oplegging van een last onder bestuursdwang ter handhaving van het bij of krachtens artikel 31 bepaalde alsmede het bij of krachtens artikel 48 bepaalde ten aanzien van de krachtens artikel 17 aangewezen inrichtingen, tot welke bevoegdheid mede behoort het stilleggen of gedeeltelijk buiten werking stellen of verzegelen van de inrichting dan wel het verzegelen of verwijderen van hetgeen zich in de inrichting bevindt.

Artikel 64

1. Overtreding van de regels, gesteld krachtens artikel 3, tweede en derde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.
2. De raad van een gemeente kan bij verordening bepalen dat een bestuurlijke boete kan worden opgelegd voor overtreding van de regels, gesteld krachtens artikel 3, tweede en derde lid. De

boete is niet hoger dan de geldboete, bedoeld in het eerste lid.

3. Overtreding van het bij of krachtens artikel 30 bepaalde wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.
4. Overtreding van het bij of krachtens artikel 31, tweede, vijfde en zesde lid bepaalde wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.
5. In geval van overtreding van artikel 31, tweede lid, kan als bijkomende straf worden opgelegd gehele of gedeeltelijke stillegging van de inrichting voor een tijd van ten hoogste een jaar.
6. Handelen in strijd met de artikelen 48, eerste lid, en 50, tweede lid, is een strafbaar feit, indien dat handelen in de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 48, zesde lid, onderscheidenlijk artikel 50, derde lid, is aangeduid als strafbaar feit.
7. De in het eerste en vierde lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 65

1. Met de opsporing van de in artikel 64 strafbaar gestelde feiten zijn, onverminderd artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast de ambtenaren, aangewezen bij besluit van Onze Minister.
2. Onverminderd de eisen, gesteld bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 142, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering, kan slechts als opsporingsambtenaar worden aangewezen degene die voldoet aan de door Onze Minister te stellen regels over de eisen van bekwaamheid.
3. De opsporingsambtenaren zijn bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

§ 17. Nederlands instituut fysieke veiligheid

Artikel 66

1. Er is een Instituut Fysieke Veiligheid.
2. Het Instituut Fysieke Veiligheid bezit rechtspersoonlijkheid.

Artikel 67

1. Het bestuur van de rechtspersoon Instituut Fysieke Veiligheid bestaat uit:
 - a. een algemeen bestuur, bestaande uit de voorzitters van de veiligheidsregio's gezamenlijk;
 - b. een dagelijks bestuur.
2. Het algemeen bestuur benoemt uit zijn midden een voorzitter en een dagelijks bestuur. De voorzitter van het algemeen bestuur is tevens voorzitter van het dagelijks bestuur. Het algemeen bestuur bepaalt welke taken het overdraagt aan het dagelijks bestuur.
3. De voorzitter vertegenwoordigt het Instituut Fysieke Veiligheid in en buiten rechte.
4. Het bestuur beslist bij meerderheid van stemmen. Indien de stemmen staken, geeft de stem van de voorzitter de doorslag.

Artikel 68

1. Het bestuur van het Instituut Fysieke Veiligheid heeft de volgende taken op het gebied van de brandweezorg, de rampenbestrijding, de crisisbeheersing en de geneeskundige hulpverlening:
 - a. het verzorgen van officiersopleidingen voor de brandweer en van andere bij ministeriële regeling aan te wijzen opleidingen die met een examen als bedoeld in artikel 18, vierde lid, worden afgesloten, en het ontwikkelen van lesstof, oefenstof en leerstof voor beide soorten opleidingen;

- b. het zorgen voor de ontwikkeling, de uitvoering, de organisatie en de afneming van een examen als bedoeld in artikel 18, vierde lid;
 - c. het geven van vrijstellingen en certificaten voor brandweeropleidingen;
 - d. het vaststellen van de uitslag van een examen voor brandweeropleidingen;
 - e. het ontwikkelen en in stand houden van expertise door middel van het verzamelen en beheren van relevante kennis en zo nodig door het verrichten van toegepast wetenschappelijk onderzoek op het gebied van de brandweezorg, de rampenbestrijding, de crisisbeheersing en de geneeskundige hulpverlening;
 - f. het ter beschikking stellen van de verzamelde informatie en expertise aan organisaties die werkzaam zijn op het gebied van de brandweezorg, de rampenbestrijding, de crisisbeheersing en de geneeskundige hulpverlening;
 - g. het verwerven, beheren en aan de veiligheidsregio's zo nodig ter beschikking stellen van materieel, uitrusting en telecommunicatievoorzieningen;
 - h. het verwerven, beheren en zo nodig aan de politie ter beschikking stellen van bijzonder materieel en bijzondere uitrusting ten behoeve van de uitvoering van de politietaak.
2. Bij de uitoefening van de taken genoemd in het eerste lid draagt het bestuur van het Instituut Fysieke Veiligheid zorg voor betrokkenheid van het in de brandweezorg werkzame personeel bij de besluitvorming.
 3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het tweede lid.

Artikel 69

Het bestuur van het Instituut Fysieke Veiligheid kan in opdracht van een of meer besturen van de veiligheidsregio's werkzaamheden uitvoeren ten behoeve van de veiligheidsregio's, waaronder het ondersteunen bij de uitvoering van de taak, bedoeld in artikel 22.

Artikel 70

1. Het bestuur van het Instituut Fysieke Veiligheid kan in opdracht van derden andere werkzaamheden verrichten dan die welke uit artikel 68, eerste lid, en 69 voortvloeien op het gebied van fysieke veiligheid.
2. Voor de in het eerste lid bedoelde werkzaamheden wordt een vergoeding van ten minste de integrale kosten berekend en de werkzaamheden mogen niet leiden tot concurrentievervalsing ten opzichte van private aanbieders van vergelijkbare diensten.

Artikel 71

1. Het bestuur van het Instituut Fysieke Veiligheid verstrekt desgevraagd aan Onze Minister alle inlichtingen die hij nodig heeft met het oog op zijn bevoegdheid, bedoeld in artikel 72, eerste lid, en in verband met de evaluatie, bedoeld in artikel 75a. Onze Minister kan inzage vorderen van alle zakelijke gegevens en bescheiden, indien dat voor de uitoefening van die bevoegdheid redelijkerwijs nodig is.
2. Het bestuur van het Instituut Fysieke Veiligheid geeft bij het verstrekken van de in het eerste lid bedoelde inlichtingen waar nodig aan welke gegevens een vertrouwelijk karakter dragen. Dit vertrouwelijke karakter kan voortvloeien uit de aard van de gegevens, dan wel uit het feit dat natuurlijke personen of rechtspersonen deze aan het Instituut Fysieke Veiligheid hebben verstrekt onder het beding dat zij als vertrouwelijk zullen gelden.

Artikel 72

1. Indien naar het oordeel van Onze Minister het bestuur van het Instituut Fysieke Veiligheid een taak ernstig verwaarloost, kan Onze Minister de noodzakelijke voorzieningen treffen.
2. De voorzieningen worden, spoedeisende gevallen uitgezonderd, niet eerder getroffen dan nadat het bestuur van het Instituut Fysieke Veiligheid in de gelegenheid is gesteld om

binnen een door Onze Minister te stellen termijn alsnog zijn taak naar behoren uit te voeren.

3. Onze Minister stelt beide kamers der Staten-Generaal onverwijld in kennis van door hem getroffen voorzieningen als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 73

1. Het algemeen bestuur stelt jaarlijks de begroting, de jaarrekening en het jaarverslag voor het Instituut vast.
2. Het algemeen bestuur stelt ten minste eenmaal in de vier jaar het beleidsplan, de organisatie, de formatie en de producten- en dienstencatalogus vast.
3. Het algemeen bestuur stelt de functionele eisen en standaarden van de producten en diensten vast.
4. Het algemeen bestuur stelt bij reglement regels vast over de uitvoering, de organisatie en de afneming van een examen, als bedoeld in artikel 18, vierde lid.
5. Het dagelijks bestuur zendt een ontwerp van de begroting, van het beleidsplan en van de eisen en standaarden als bedoeld in het derde lid zes weken voordat zij worden vastgesteld, toe aan de besturen van de veiligheidsregio's.
6. De besturen van de veiligheidsregio's kunnen bij het algemeen bestuur hun zienswijze over de ontwerpen, bedoeld in het vijfde lid, naar voren brengen.

Artikel 74

1. De inkomsten van het Instituut Fysieke Veiligheid bestaan uit:
 - a. een bijdrage van Onze Minister voor de taken, bedoeld in artikel 68, eerste lid, onderdeel a en de onderdelen e tot en met h, en, voor zover Onze Minister daartoe besluit, een incidentele bijdrage voor een bijzonder doel;
 - b. een bijdrage van de veiligheidsregio's voor de in artikel 68, eerste lid, en 69 bedoelde taken en werkzaamheden, voor zover de besturen van de veiligheidsregio's hiertoe besluiten;

- c. betalingen van de kosten die het Instituut Fysieke Veiligheid bij de uitvoering van de taken of werkzaamheden bij de veiligheidsregio's of derden in rekening brengt.
- 2. Het bestuur van het Instituut Fysieke Veiligheid trekt geen gelden aan die dagelijks of op termijn opvorderbaar zijn. In afwijking van de eerste volzin is het het bestuur van het Instituut Fysieke Veiligheid toegestaan ter overbrugging van tijdelijke kastekorten bij een bank als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht tijdelijke kredieten in rekening-courant op te nemen.
- 3. Het bestuur van het Instituut Fysieke Veiligheid houdt een zodanige administratie bij dat:
 - a. de registratie van lasten en baten van de taken, bedoeld in artikel 68, eerste lid, van de werkzaamheden, bedoeld in artikel 69 en van de werkzaamheden, bedoeld in artikel 70, onderling gescheiden zijn.
 - b. alle lasten en baten, op grond van consequent toegepaste en objectief te rechtvaardigen beginselen inzake kostprijzenadministratie, correct worden toegerekend;
 - c. de beginselen inzake kostprijzenadministratie volgens welke de administratie wordt gevoerd, duidelijk zijn vastgelegd.
- 4. Het bestuur van het Instituut houdt een zodanige administratie bij dat informatie kan worden verschaft over de integrale kosten en over de baten van de werkzaamheden, bedoeld in artikel 70.
- 5. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de bijdrageverlening, bedoeld in het eerste lid onder a.

Artikel 75

- 1. Het personeel van het Instituut Fysieke Veiligheid is ambtenaar in de zin van de Ambtenarenwet.
- 2. De regels die op grond van artikel 125, eerste lid, van de Ambtenarenwet zijn gegeven voor de ambtenaren die bij een ministerie anders dan het Ministerie van Defensie zijn aangesteld, zijn

van overeenkomstige toepassing op de ambtenaren die in dienst van het Instituut Fysieke Veiligheid zijn.

- 3. Het dagelijks bestuur benoemt, bevordert en ontslaat het personeel van het Instituut Fysieke Veiligheid.
- 4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gegeven over het personeel van het Instituut Fysieke Veiligheid.
- 5. De regels, bedoeld in artikel 18, tweede en derde lid, zijn van toepassing op het personeel van het Instituut, niet zijnde personeel van de brandweer, dat een functie uitoefent als bedoeld in artikel 18, tweede lid.

§ 18. Evaluatie

Artikel 75a

Onze Minister zendt binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van de artikelen 66 tot en met 75 aan de Staten-Generaal een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze artikelen in de praktijk.

§ 19. Invoerings- en overgangsbepalingen

Artikel 76

Ten aanzien van de in deze wet opgenomen verplichtingen geldt dat:

- a. de gemeenschappelijke regeling, bedoeld in artikel 9, wordt getroffen uiterlijk drie maanden na inwerkingtreding van deze wet;
- b. het beleidsplan, bedoeld in artikel 14, uiterlijk negen maanden na inwerkingtreding van deze wet voor de eerste keer wordt vastgesteld;
- c. het risicoprofiel, bedoeld in artikel 15, uiterlijk zes maanden na inwerkingtreding van deze wet voor de eerste keer wordt vastgesteld;

d. het crisisplan, bedoeld in artikel 16, uiterlijk twaalf maanden na inwerkingtreding van deze wet voor de eerste keer wordt vastgesteld

Artikel 77

De Brandweerwet 1985, de Wet van 1 november 2007 tot wijziging van de Brandweerwet 1985 in verband met het verzekeren van de kwaliteit van brandweerpersoneel en de verbreding van de wettelijke taken van het Nederlands instituut fysieke veiligheid (Stb. 481), de Wet rampen en zware ongevallen en de Wet geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen worden ingetrokken.

Artikel 78

1. De artikelen 1, 4 en 11 van de Brandweerwet 1985 en de artikelen 3, 4 en 5 van de Wet geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen, zoals die luiden op de dag voor inwerkingtreding van deze wet, blijven na de inwerkingtreding van deze wet in een regio van toepassing totdat de gemeenschappelijke regeling, bedoeld in artikel 9, is getroffen.
2. Het organisatieplan, bedoeld in artikel 4a van de Brandweerwet 1985 en het beheersplan, bedoeld in artikel 5 van de Wet rampen en zware ongevallen, alsmede de gemeentelijke rampenplannen, bedoeld in artikel 3 van de Wet rampen en zware ongevallen, blijven binnen een regio van kracht totdat het bestuur van de veiligheidsregio een beleidsplan onderscheidenlijk een crisisplan heeft vastgesteld.
3. Het organisatieplan, bedoeld in artikel 6 van de Wet geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen, blijft binnen een regio van kracht totdat de afspraken, bedoeld in artikel 35, tweede lid, zijn gemaakt.
4. Aanwijzingen als bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de Brandweerwet 1985, rampbestrijdingsplannen als bedoeld in artikel 4a van de Wet rampen en zware ongevallen en bevelen als bedoeld in artikel 10a, tweede lid van de Wet rampen en zware ongevallen en blijven binnen

een regio van kracht totdat het bestuur van de veiligheidsregio besluit tot intrekking ervan.

5. Degenen die een opleiding als bedoeld in artikel 15 van de Brandweerwet 1985, zoals dat luidde op de dag voor de inwerkingtreding van deze wet, nog niet met een examen hebben afgerond, kunnen tot drie jaar na de inwerkingtreding van deze wet deze examens afleggen op basis van de examenreglementen zoals die luiden op de hiervoor bedoelde dag.

Artikel 79

Onze Minister kan besluiten dat het bestuur van een veiligheidsregio, gedurende een door Onze Minister te bepalen periode, in de meldkamerfunctie voorziet op een andere wijze dan bepaald in artikel 35. Aan dit besluit kunnen voorwaarden worden verbonden.

Artikel 80

De voordracht voor een krachtens de artikelen 8, 17, eerste en tweede lid, 18, 31, vierde lid, 33, vierde lid, 55, vijfde lid, of 56, vierde lid, vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overgelegd.

§ 20. Slotbepalingen

Artikel 81

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 82

Deze wet wordt aangehaald als: Wet veiligheidsregio's.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te

's-Gravenhage, 11 februari 2010

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken en

Koninkrijksrelaties,

G. ter Horst

Uitgegeven de eerste april 2010

De Minister van Justitie,

E. M. H. Hirsch Ballin

Bijlage bij artikel 8

- De naam van elke regio is onderstreept
- Een regio beslaat het grondgebied van de onder de regio-naam vermelde gemeenten

Groningen

Appingedam, Bedum, Bellingwedde, Ten Boer, Delfzijl, Eemmond, Groningen, Grootegast, Haren, Hoogezand-Sappemeer, Leek, Loppersum, De Marne, Marum, Menterwolde, Oldambt, Pekela, Slochteren, Stadskanaal, Veendam, Vlagtwedde, Winsum, Zuidhorn.

Fryslân

Achtkarspelen, Ameland, Boarnsterhim, Dantumadeel, Dongeradeel, Ferwerderadiel, Franekeradeel, Gaasterlân-Sleat, Harlingen, Heerenveen, Het Bildt, Kollumerland en Nieuwkruisland, Leeuwarden, Leeuwarderadeel, Lemsterland, Littenseradiel, Menaldumadeel, Ooststellingwerf, Opsterland, Schiermonnikoog, Skarsterlân, Smallingerland, Súdwest Fryslân, Terschelling, Tytsjerksteradiel, Vlieland, Weststellingwerf.

Drenthe

Aa en Hunze, Assen, Borger-Odoorn, Coevorden, Emmen, Hoogeveen, Meppel, Midden-Drenthe, Noordenveld, Tynaarlo, Westerveld, De Wolden.

IJsselland

Dalfsen, Deventer, Hardenberg, Kampen, Olst-Wijhe, Ommen, Raalte, Staphorst, Steenwijkerland, Zwartewaterland, Zwolle.

Twente

Almelo, Borne, Dinkelland, Enschede, Haaksbergen, Hellendoorn, Hengelo, Hof van Twente, Losser, Oldenzaal, Rijssen-Holten, Tubbergen, Twenterand, Wierden.

Noord- en Oost-Gelderland

Aalten, Apeldoorn, Berkelland, Bronckhorst, Brummen, Doetinchem, Elburg, Epe, Ermelo, Heerde, Harderwijk, Hattum, Lochem, Montferland, Nunspeet, Oldebroek, Oost Gelre, Oude IJsselstreek, Putten, Voorst, Winterswijk, Zutphen.

Gelderland-Midden

Arnhem, Barneveld, Doesburg, Duiven, Ede, Lingewaard, Nijkerk, Overbetuwe, Renkum, Rheden, Rijnwaarden, Rozendaal, Scherpenzeel, Wageningen, Westervoort, Zevenaar.

Gelderland-Zuid

Beuningen, Buren, Culemborg, Druten, Geldermalsen, Groesbeek, Heumen, Lingewaard, Maasdriel, Millingen aan de Rijn, Neder-Betuwe, Neerijnen, Nijmegen, Tiel, Ubbergen, West Maas en Waal, Wijchen, Zaltbommel.

Utrecht

Amersfoort, Baarn, De Bilt, Bunnik, Bunschoten, Eemnes, Houten, IJsselstein, Leusden, Lopik, Montfoort, Nieuwegein, Oudewater, Renswoude, Rhenen, De Ronde Venen, Soest, Stichtse Vecht, Utrecht, Utrechtse Heuvelrug, Veenendaal, Vianen, Wijk bij Duurstede, Woerden, Woudenberg, Zeist.

Flevoland

Almere, Dronten, Lelystad, Noordoostpolder, Urk, Zeewolde.

Noord-Holland-Noord

Alkmaar, Bergen, Castricum, Den Helder, Drechterland, Enkhuizen, Graft-De Rijk, Heerhugowaard, Heiloo, Hollands Kroon, Hoorn, Koggenland, Langedijk, Medemblik, Opmeer, Schagen, Schermer, Stede Broec, Texel.

Zaanstreek-Waterland

Beemster, Edam-Volendam, Landsmeer, Oostzaan, Purmerend, Waterland, Wormerland, Zaanstad, Zeevang.

Kennemerland

Beverwijk, Bloemendaal, Haarlem, Haarlemmerliede en Spaarnwoude, Haarlemmermeer, Heemskerk, Heemstede, Uitgeest, Velsen, Zandvoort.

Amsterdam-Amstelland

Aalsmeer, Amstelveen, Amsterdam, Diemen, Ouder-Amstel, Uithoorn.

Gooi en Vechtstreek

Blaricum, Bussum, Hilversum, Huizen, Laren, Muiden, Naarden, Weesp, Wijdemeren.

Haaglanden

Delft, 's-Gravenhage, Leidschendam-Voorburg, Pijnacker-Nootdorp, Rijswijk, Midden-Delfland, Wassenaar, Westland, Zoetermeer.

Hollands Midden

Alphen aan den Rijn, Bergambacht, Bodegraven-Reeuwijk, Boskoop, Gouda, Hillegom, Kaag en Braassem, Katwijk, Leiden, Leiderdorp, Lisse, Nederlek, Nieuwkoop, Noordwijk, Noordwijkerhout, Oegstgeest, Ouderkerk, Rijnwoude, Schoonhoven, Teylingen, Vlist, Voorschoten, Waddinxveen, Zoeterwoude, Zuidplas.

Rotterdam-Rijnmond

Albrandswaard, Barendrecht, Bernisse, Brielle, Capelle aan den IJssel, Goeree-Overflakkee, Hellevoetsluis, Krimpen aan den IJssel, Lansingerland, Maassluis, Ridderkerk, Rotterdam, Schiedam, Spijkenisse, Vlaardingen, Westvoorne.

Zuid-Holland-Zuid

Alblasserdam, Binnenmaas, Cromstrijen, Dordrecht, Giessenlanden, Gorinchem, Hardinxveld-Giessendam, Hendrik-Ido-Ambacht, Korendijk, Leerdam, Molenwaard, Oud-Beijerland, Papendrecht, Sliedrecht, Strijen, Zederik, Zwijndrecht.

Zeeland

Borsele, Goes, Hulst, Kapelle, Middelburg, Noord-Beveland, Reimerswaal, Schouwen-Duiveland, Sluis, Terneuzen, Tholen, Veere, Vlissingen.

Midden- en West-Brabant

Aalburg, Alphen-Chaam, Baarle-Nassau, Bergen op Zoom, Breda, Dongen, Drimmelen, Etten-Leur, Geertruidenberg, Gilze en Rijen, Goirle, Halderberge, Hilvarenbeek, Loon op Zand, Moerdijk, Oisterwijk, Oosterhout, Roosendaal, Rucphen, Steenbergen, Tilburg, Waalwijk, Werkendam, Woensdrecht, Woudrichem, Zundert.

Brabant-Noord

Bernheze, Boekel, Boxmeer, Boxtel, Cuijk, Grave, Haaren, 's-Hertogenbosch, Heusden, Landerd, Maasdonk, Mill en Sint Hubert, Oss, Schijndel, Sint Anthonis, Sint-Michielsgestel, Sint-Oedenrode, Uden, Veghel, Vught.

Brabant-Zuidoost

Asten, Bergeijk, Best, Bladel, Cranendonck, Deurne, Eersel, Eindhoven, Geldrop-Mierlo, Gemert-Bakel, Heeze-Leende, Helmond, Laarbeek, Nuenen, Gerwen en Nederwetten, Oirschot, Reusel-De Mierden, Someren, Son en Breugel, Valkenswaard, Veldhoven, Waalre.

Limburg-Noord

Beesel, Bergen, Echt-Susteren, Gennep, Horst aan de Maas, Leudal, Maasgouw, Mook en Middelaar, Nederweert, Peel en Maas, Roerdalen, Roermond, Venlo, Venray, Weert.

Limburg-Zuid

Beek, Brunssum, Eijsden-Margraten, Gulpen-Wittem, Heerlen, Kerkrade, Landgraaf, Maastricht, Meerssen, Nuth, Onderbanken, Schinnen, Simpelveld, Sittard-Geleen, Stein, Vaals, Valkenburg aan de Geul, Voerendaal.

Dit is een uitgave van:

Ministerie van Veiligheid en Justitie
Postbus 20301 | 2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/venj

Maart 2013 | J-18431